

Annual Subscription Rs. 90/-

திரும்பை இங்கான்

புதிய ஏற்பாட்டுத் துரை கிறிஸ்தவ மாத இதழ்

மலர் - 26 இதழ் - 2 பிப்ரவரி 2013

தகை ரூ. 9/-

“ கர்த்தநாக்கள்

எப்பொழுதும் செந்தோழுமாயிருங்கள்;
செந்தோழுமாயிருங்கள் என்று மறுபழையும்
சொல்லுகிறேன் ” . (யெப்பிர 4 : 4)

பக்னாராம் வேளிற்கால வேதாகம முகாம்

மற்றும்

“ திருமறை தியானம் ” நேயர்கள் &

“ திருமறை ஆசான் ” வாசகர்கள்

கருத்தரங்கம்

இடம் :

YMCA வளாகம், ஏல்கிரியமலை (வேலூர் மாவட்டம்)

நாள் : மே மாதம் 6,7,8 - 2013 (திங், செவ், புதன்)

உணவும், தங்குமிடமும் ஒலைசும்

பதிவுக் கட்டணம்

பெரியவர்கள் ரூ 200/- சிறியவர்கள் ரூ. 150/-

குறிப்பு : சுமார் 400 பேர் மாத்திரமே தங்க இட வசதி உண்டு.
ஆகவே M.O. செய்து முன் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

இந்தான்ஸ் போதனையில்....

1. நீறுவன ஆசிரியர் உரை.....	1
2. ஏன் நாங்கள் வாரத்தின் முதல் நாளில் கூடுகிறோம்?....	6
3. பெண்கள் பகுதி.....	11
4. வாலியர் பகுதி.....	14
5. சீருவார் பகுதி.....	17
6. நீழலும், நீஜமும்.....	24
7. வசன ரியான சிறிஸ்தந்துவின் சபை.....	24
8. கவுலைகளைக் குறித்து.....	28

உங்கள் கவனத்திற்கு

- ★ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இதழ்கள் வந்தால் எங்களுக்கு தெரியப்படுத்தவும்.
- ★ முகவரி மாற்றத்தை கண்ணிப்பாக கழுதும் மூலம் தெரியப்படுத்தவும்.
- ★ இந்த இதழ் மூலம் நீங்கள் அடையும் பயன்களை எங்களுக்கு எழுதவும்.
- ★ அஞ்சல் வழியில் வேதாகமம் படிப்பவர்கள் உங்களது தொலை/அலைபேசி எண்களை எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தங்கள். தாமதத்தைத் தவிர்க்க இது உதவும்.

- ஆசிரியர்

THIRUMARAI AASAAN

S. Rajanayagam

Editor

86-A, Dharapuram Road, Kangayam - 638 701. Tamilnadu. India.

PH : 04257 - 230030 Cell : 98427 - 30382, 99655 - 30385

Pleading for the restoration of pure New Testament Christianity

Vol. 26

FEBRUARY 2013

Issue - 2

நிறுவன
ஆசிரியர் உறை

ஜக்கியத்துக்காக இயேசுவின் ஜூபம்

(யோவான் 17:11.20 - 23)

தற்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களிடையே காணப்படுகிற பிரிவினைகள் பற்றியும், அதைப் பற்றி யாருமே கண்டு கொள்ளாதது பற்றியும் நினைக்கும் போது, இவைகளையெல்லாம் கர்த்தர் அங்கீரித்துக் கொண்டார் என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் ஏற்பட்டு விட்டதோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படியானால், யோவான் 17:11.20 - 23 ஆகிய வசனங்களில் நாம் வாசிக்கிற இயேசுவின் உருக்கமான ஜூபத்துக்கு என்ன பொருள்?

சுமார் ஆறு கேள்விகள் கேட்டு, இந்த ஜூபத்தின் பொருளைக் கண்டு பிடிக்க முயல்வோம்.

1. இயேசு ஜக்கியத்தை யிரும்புகிறாரா?

இந்த ஜூபத்தில் காணப்படுகிற சொல்லாட்சியைக் கவனிக்கும்போது “ஆம்” என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. இயேசு ஜக்கியத்தை அவ்வளவு பெரிதுபடுத்தவில்லை என்போமானால் பின் ஏன் அவர் இவ்வளவு உருக்கமாக எல்லோரும் ஒன்றாயிருக்க வேண்டும் என்று மன்றாடி ஜூபிக்க வேண்டும்?

பழைய ஏற்பாட்டிலும் சரி, புதிய ஏற்பாட்டிலும் சரி, எப்பொழுதெல்லாம் பரலோக இராஜ்ஜியத்தைப் பற்றியும் யெகோவாவின் ஆலயமாகிய வீட்டைப் பற்றியும், சபையைப் பற்றியும் குறிப்புகள் காணப்பட்டாலும் அவைகள் எல்லாமே ஒருமைப்பாட்டை விழிருத்தும் வண்ணம் ஒருமையிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை கவனியுங்கள். யெகோவாவின் ஆலயமாகிய பரவதம் (ஏசாயா 2:2) தேவனுடைய வீட்டிலே, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபை சத்தியத்துக்குத்

தூணும் ஆதாரமும் (1 தீமோ. 3:15) என்பெற்றைக்கும் அழியாத ஒரு ராஜ்ஜியம் (தானி. 2:44) இங்கே நிற்கிறவர்களில் சிலர் தேவனுடைய இராஜ்ஜியதை (மாற்க 9:1). என் சபையைக் கட்டுவேன் என்று இப்படியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (மத். 16:18).

அது அல்லாமல் பரிசுத்த ஆவியினாலே ஏவப்பட்டுப் பேசிய பரிசுத்த மனிதர்களின் மூலமாக இயேசு தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்களின் ஒற்றுமைக்காக மன்றாடுகிறார். “சகோதரரே, நீங்கள் எல்லாரும் ஒரே காரியத்தைப் பேசவும், பிரிவினைகளில்லாமல் ஏகமனதும் யோசனையும் உள்ளவர்களாய் சீர் பொருந்தியிருக்கவும் வேண்டும் என்று நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறேன்”. என்கிறார் பவுல் (1 கொரி. 1:10).

இப்படிப் பிதாவும் குமாரனும் ஒருவருக்கொருவர் இணக்கமாகச் செயல்படுகிறார்கள். தேவததுவத்துக்குள் இழபிழியலும் வேற்றுமையின் நிழலைக் காண முடியாது. அதைப் போன்ற ஒரு ஜக்கியம் அவருடைய உபதேசங்களைக் கேட்டு விசுவாசிக்கிற மக்கள் மத்தியில் இருக்க வேண்டும் என்று மன்றாடுகிறார்.

இங்கே தேவன் ஒற்றுமையை எந்த அளவுக்கு வளியுறுத்துகிறார் என்று கவனியுங்கள். ஒரே காரியத்தைப் பேசவும், பிரிவினையில்லாமல் ஏக யோசனை யுள்ளவர்களாய் சீர் பொருந்தியிருக்கவும். அறிவுரை கூறி விட்டு 13-ம் வசனத்தில் கிறிஸ்து பிரிந்திருக்கிறாரா? என்று சிந்தத்தையெத் தூண்டும் ஒரு கேள்வியையும் கேட்கிறார். இவைகளையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிற எந்த மனிதனும் கிறிஸ்து பிரிவினையை அங்கீரிக்கிறார் என்ற கூற்றை நம்பவே மாட்டான்.

2. எந்த அளவுக்கு விசுவாசிகளின் ஒருமைப்பாட்டை கோருகிறார்?

“அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கவும், பிதாவே, நீர் என்னை அனுப்பினதை உலகம் விசுவாசிக்கிறதற்காக நீர் என்னிலேயும் நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறது போல அவர்கள் எல்லாரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்” (வச. 21) என்று ஜெபித்தார். பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் ஒற்றுமையின் நெருக்கத்தை விளக்குவதற்கு வார்த்தைகளே கிடையாது. பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவது உணவை விடமுக்கியமானது என்கிறார். (யோவான் 4:34).

“எனக்குச் சித்தமானதைத் தேடாமல் என்னை அனுப்பின பிதாவுக்குச் சித்தமானதையேநான் தேடுகிறேன் என்று கூறி, தான் பிதாவின் மேல் கொண்டிருக்கிற மதிப்பையும், ஜக்கியத்தையும் பறைசாற்றுகிறார்” (யோவான் 5:30)

“என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்யவே நான் வான்த்தினிருந்து இறங்கி வந்தேன் எந்த தாழ்மையாகவும், தந்தையின் விருப்பத்துக்கு இசைவாக நடப்பதற்குமே வந்தேன் என்று தன் பூலோக வருகைக்கான காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்” (யோவான் 17:4).

“பூமியிலே நான் உம்மை மகிழமைப்படுத்தினேன் நான் செய்யும்படி நீர் எனக்கு நியமித்த பணியைச் செய்து முடித்தேன் என்று அடக்கத்தோடு சொல்லுகிறார். (யோவான் 17:4)

இப்படிப் பிதாவும் குமாரனும் ஒருவருக்கொருவர் இணக்கமாகச் செயல்படுகிறார்கள். தேவத்துவத்துக்குள் இம்மியேனும் வேற்றுமையின் நிழலைக் காணமுடியாது. அதைப் போன்ற ஒரு ஜக்கியம் அவருடைய உபதேசங்களைக் கேட்டு விசுவாசிக்கிற மக்கள் மத்தியில் இருக்க வேண்டும் என்று மன்றாடுகிறார். அவ்விதமான ஜக்கியம் ஏன் வேண்டும் என்கிறார்? அப்பொழுதுதான் இயேசுவை பிதாதான் உலகத்துக்கு அனுப்பிவைத்தார் என்று உலகம் நம்பும் என்கிறார். இன்றைக்கு கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் உள்ள பிரிவுகளினால் உலகத்து மக்களுடைய கண்களுக்கு, கிறிஸ்தவம் மக்களை நல்வழிப்படுத்தத் தோன்றின பல்வேறு மதங்களில் ஒன்று என்ற எண்ணமே மேலோங்கி நிற்கிறது. அதனால் இயேசுவை ஒரு அவதார புருஷராக, சமூக சிரிதிருத்தவாதியாக, சன்மார்க்க நெறியாளராக, ஏழைப் பங்காளனாகப் பார்க்கிறார் கலேயல்லாமல் உலக இரட்சகராகப் பார்ப்பதில்லை. சகோதரர்களே! நம்முடைய ஒற்றுமைக் குறைவு எவ்வளவு பெரிய இழப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று அறந்து, பிரிவினை எண்ணங்களை தவிர்த்து ஒன்று படுவோம்.

3. இந்த ஒற்றுமை சாத்தியமா?

தேவனும் கிறிஸ்துவும் ஒன்றாயிருந்தது போல மானிடர்களாகிய நாம் இருப்பது சாத்தியமில்லை என்று பலர் ஆயாசப்படுகின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒன்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்மைப் போலவே இயேசுவும் நினைத் திருந்தால், ஏன் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தி உருக்கமாக ஜெபித்தார்? ஏன் பரிசுத்த மனிதர்களைக் கொண்டு ஒற்றுமையைப் பற்றி எழுதச் சொன்னார்? நமக்குத் தெரிந்தது ஆண்டவருக்கு தெரியாமற் போயிற்று என்று நினைக்கலாமா? நடக்க முடியாத ஒன்றைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துவாரா? நிச்சயமாக மாட்டார்?

ஆதி சபையிலே அது சாத்தியமாயிற்று என்றால் இன்று மட்டும் ஏன் முடியாது? வாசியுங்கள் “விசுவாசிகள் எல்லாரும் ஒருமித்திருந்து சகவத்தை யும் பொதுவாய் வைத்து அனுபவித்தார்கள்” (அப். 2:44). அவர்கள் “ஓருமனப் பட்டவர்களாய் தேவாலயத்தில் அனுதினமும் தரித்திருந்து வீடுகள் தோறும்

இவைகள் எல்லாம் நமக்கு உணர்த்தும் உண்மை என்ன? விசுவாசிகள் ஒன்றாயிருப்பது சாத்தியம் என்பது தானே? ஆகவே, ஆதி சபையார் செய்தபடி, உபதேசித்தபடி நாமும் செய்தால் இப்பொழுதும் ஒற்றுமையாக இருக்க முடியும்.

அப்பம் பிட்டு மகிழ்ச்சியோடும் கபடமில்லாத இருதயத்தோடும் போஜனம் பண்ணி....” (அப். 2:46) என்றெல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அப். 4:32ல் “விசுவாசிகளான திரளான கூட்டத்தார் ஒரே இருதயமும், ஒரே மனமுழுள்ளவர் களாய் இருந்தார்கள்” என்றும் வாசிக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் நமக்கு உணர்த்தும் உண்மை என்ன? விசுவாசிகள் ஒன்றாயிருப்பது சாத்தியம் என்பது தானே? ஆகவே, ஆதி சபையார் செய்தபடி, உபதேசித்தபடி நாமும் செய்தால் இப்பொழுதும் ஒற்றுமையாக இருக்க முடியும்.

4. இப்பயிப்பட் ஒற்றுமைக்கு அடித்தளம் என்ன?

“விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத் தினாலே வரும்” (ரோமர் 10:17) என்று சொல்லியிருக்கிறபடி தேவனுடைய வசனமே

அவ்வித ஒற்றுமைக்கு அடித்தளமாக இருக்க முடியும். தேவனுடைய வசனம் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகிறதா? நிச்சயமாக இல்லை என்று நாம் அறிவோம். தேவன் வெளிப்படுத்தின காரியங்களில் முரண்பாடு கிடையாது என்றும்; முரண்பாடுகளைல்லாம் மனிதன் அதைப் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் தான் என்பதற்கு மத். 16:13 - 17 ஆகிய வசனப்பகுதிகள் ஓர் அருமையான உதாரணம். இயேசு தம் முடைய சீஷர்களை நோக்கி, மனிதகுமாரனாகிய என்னைப் பற்றி மக்கள் என்ன கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். சிலர் எனியா என்றும்.

மார்க்க சம்பந்தமான காரியங்களில் தேவனுடைய வசனங்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு, மனித ஞானத்தை ஒதுக்கி விடுவோமானால் அங்கே பிரிவினைக்கு இடமேயில்லை. தேவனுடைய வசனம் எப்போதும் முரண்பாடு இல்லாமல் ஒரே காரியத்தையே போதிக்கிறது.

எரேமியா என்றும், தீர்க்கதறிசிகளில் ஒருவர் என்றும் கருதுகிறார்கள் என்று கூறினர். இயேசு மீண்டும் அவர்களை நோக்கி, நீங்கள் என்னை யார் என்று கருதுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். அதற்கு சீமோன் பேதுரு, “நீர் உயிரோடிருக்கிற தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” என்றார். அதற்கு இயேசு, அவரைப் பாராட்டி, யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே! “ மாமிசமும் இரத்தமும் இதை உணக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை பரலோகத்திலிருக்கிற என் நந்தையே இதை உணக்கு வெளிப்படுத்தினார் ” என்றார் (மத். 16:17). மனிதருடைய எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் கொண்டு ஆராய்ந்தால் ஆளுக்கொரு விதமான விடைகள் கிடைக்கும். ஆனால், தேவனுடைய வெளிப்பாட்டை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஆராய்வோமானால் அங்கே பரிபூரண உண்மையும், ஒருமைப்பாடும் காணப்படும். மார்க்க சம்பந்தமான காரியங்களில் தேவனுடைய வசனங்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு, மனித ஞானத்தை ஒதுக்கி விடுவோமானால் அங்கே பிரிவினைக்கு இடமேயில்லை. தேவனுடைய வசனம் எப்போதும் முரண்பாடு இல்லாமல் ஒரே காரியத்தையே போதிக்கிறது.

5. இயேசு ஜெபித்த ஒருமைப்பாட்டின் விளைவுகள் என்ன?

இயேசு ஜெபித்த இந்த ஜெபத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இடத்தில் “நீர் என்னை அனுப்பின்றை உலகம் விகவாசிக்கிறதுக்கு” என்ற சொற்றொடர் காணப்படுகிறது. ஆதி சபை ஒற்றுமையாக இருந்தது என்று பார்த்தோம். அவர்களுடைய ஒற்றுமை விகவாசத்தை ஊக்குவித்ததா? அல்லது விகவாசத்தை பலவீனப்படுத்தியதா? நிச்சயமாகவே, இயேசு எதிர்பார்த்ததைப் போலவே விகவாசத்தைப் பெருகப் பண்ணிற்று. ஆதிச்சபை ஏருசலைமில் வெறும் 3000 பேரைக் கொண்டு தொடங்கிற்று (அப். 2:41). அது வெகு விரைவில் 5000 மாகப் பெருகின்றது. (அப். 4:4) “விகவாசிகளின் கூட்டம் பெருகிற்று” (அப். 6:1) “தேவ வசனம் விருத்தியடைந்தது சீஷருடைய தொகை ஏருசலைமில் மிகவும் பெருகிற்று. ஆசாரியரில் அஞ்சகரும் விகவாசத்துக்குக் கீழ்ப்படுந்தார்கள்” (அப். 6:7) இந்தப் பெருக்கத்துக்கு, விகவாசிகளிடத்தில் காணப்பட்ட ஒற்றுமை உணர்வே முக்கிய காரணம்.

அவர்களுடைய ஒருமைப்பாட்டின் பலம், ஒரு நாற்றாண்டுக்கும் குறைவான காலத்தில் வானத்தின் கீழ் இருக்கிற சகல சிறுஷ்டிக்கும் கவிசோஷம் பிரசங்கிக்கப்பட உதவிற்று. (கொலோ. 1:23) ஆம். இயேசு கூறியபடி விகவாசிகள் ஒன்றுபட்டு உழைத்தனர். (அப். 8:4) அவர் காட்டின ஒற்றுமை உணர்வு உலகத் தாருக்கு இயேசுவின் மேல் விகவாசம் வைக்க உதவியது. இன்றைக்குப் பல

நூற்றாண்டுகளாக எத்தனையோ முயற்சிகள் மேற்கொண்டும் இந்தியாவின் மூன்று விழுக்காடு மக்களைக் கூட கிறிஸ்தவக்குள் கொண்டு வரமுடிய வில்லை. காரணம் என்ன? கிறிஸ்தவம் பல கூறுகளாகப் பிரிந்து ஒன்றுக் கொன்று முரண்பாடான போதனைகளைப் போதித்து மக்கள் மத்தியில் பிரிவினைகளை உண்டுபண்ணி. இயேசு கிறிஸ்துவை உலக இரட்சகர் என்ற உயரிய நிலையில் இருந்து கீழே தள்ளி, இருக்கும் எத்தனையோ கடவுள்களில் இவரும் ஒருவர் என்ற நிலைக்குத் தாழ்த்தி விட்டது.

6. இந்த அவல நிலை நீங்க நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்?

இயேசுவை நேசிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிற அனைவரும் உண்மையாகவே நேசிப்பார்களானால் அவருடைய கற்பனைகளை கைக் கொள்ள வேண்டும் (யோவான் 14:15) மனுஷருடைய கற்பனைகளை உபதேசங்களாகப் போதிக்கக் கூடாது (மத். 15:9) அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக் கொள்ளு கிறவர்கள் ஜக்கியத்தை அச்ட்டை செய்ய முடியாது. இயேசு ஜக்கியத்துக்காக ஜூபித்தார். அவரைப் பின்பற்றுகிற நாமும் ஜக்கியத்துக்காக ஜூபிக்க வேண்டும். இயேசு ஜக்கியம் வேண்டி பாடுபட்டார். அவரைப் போலவே நானும் ஜக்கியத்துக் காகப் பாடுபடுவேன் என்று உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜூபமும் செயல்பாடும் ஒருங்கிணைந்தால் வெற்றி நிச்சயம். நெகேமியா நான்காம் அதிகாரத்தை வாசித்து தியானியுங்கள். பெரும் எதிர்பார்ப்புக்கு மத்தியில் எருசலேமின் மதில்களை எண்ணி ஜம்பத்தி இரண்டு நாட்களுக்குள் கட்டி முடித்தார்கள், எப்படி?

இயேசு ஜக்கியத்துக்காக ஜூபித்தார். அவரைப் பின்பற்றுகிற நாமும் ஜக்கியத்துக்காக ஜூபிக்க வேண்டும் இயேசு ஜக்கியம் வேண்டி பாடுபட்டார். அவரைப் போலவே நானும் ஜக்கியத்துக்காகப் பாடுபடுவேன் என்று உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு கையில் கத்தி, மற்றிறாரு கையில் சுத்தி

தேவனை நோக்கி ஜூபித்தார்கள். அதோடு நிற்கவில்லை. எதிர்ப்பை சமாளிக்க ஒரு கையால் வாளேந்திக் கொண்டு மறு கையினால் வேலை செய்தார்கள். நாமும் கூட ஒற்றுமைக்காக ஜூபிக்கவும், உழைக்கவும் வேண்டும். அத்துடன் தேவனுடைய வசனத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து தெளிவு பெற வேண்டும். அதுவே ஒருமைப்பாட்டுக்கு அடித்தளம். மனித ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள எந்த உபதேசத்துக்கும் உடன்படவே கூடாது. அவைகள் தான் இயேசு ஜூபித்த ஜக்கியத்துக்கு சாவு மணி அடித்தவைகள். சிந்திப்பீர்! செயல்படுவீர்!

நமது ஆசானின் “நிறுவன ஆசிரியரும்”, எனது தகப்பனாரும், புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசப் பற்றாளருமான அய்யா E.Z. செல்வநாயகம் அவர்கள் கர்த்தருக்குள் மரித்து 9.02.2013 உடன் 20 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்து விட்டபடியால் அவர் நினைவாக இக்கட்டுரை வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

ஏன் நாங்கள் வாரத்தின் முதல் நாளில் கூடுகிறோம்?

Bro. J.C. சோட்

நாங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக, கர்த்தருடைய சபையின் அங்கத்தினர்களாக தேவனை ஆவியோடும், உண்மையோடும் ஆராதிக்க வேண்டும் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது (யோவான் 4:24). அதன் பொருள், நாங்கள் என்ன செய்கிறோமோ அதைப் புரிந்து கொண்டும், உண்மையாகவும் செய்யவேண்டும். மேலும், அதை நாங்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தையின் போதனையின்படி செய்ய வேண்டும். ஆனால், கேள்வி என்னவென்றால்: அதை நாம் எப்போது செய்ய வேண்டும்? எத்தனை நாளுக்கு ஒரு முறை செய்ய வேண்டும்? அது வெள்ளிக்கிழமையாக, சனிக்கிழமையாக, ஞாயிற்றுக்கிழமையாக அல்லது வாரத்தின் வேறு ஏதாவது கிழமைகளில் இருக்கலாமா? நாம் ஆராதிக்கும் போது என்ன கிழமையில் ஆராதிக்கிறோம் என்பது உண்மையாகவே அவ்வளவு முக்கியமானதா?

பழைய ஏற்பாட்டில் நாம் வாசிக்கும் போது, தேவன் தம்முடைய ஐனங்களாகிய இஸ்ரவேலர்களுக்கு ஓய்வு நாளைப் பரிசுத்தமாய் ஆசரிக்க நினைக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டிருந்தார். இது பத்து கட்டளைகளில் ஒன்றாக இருந்தது (யாத். 20:8-11). ஆனால், நாம் கிறிஸ்துவின் நாட்களுக்கு வரும் போது, கிறிஸ்து சிலுவையில் மரித்த போது, தேவனுடைய ஐனங்கள் ஓய்வு நாளைப் பரிசுத்தமாய் ஆசரிக்க வேண்டும் எனகின்ற பழைய பிரமாணத்தை எடுத்துப் போட்டார் (யோவான் 1:17; கொலோசெயர் 2:14; எபிரெயர் 9:15-17). ஆகவே, பழைய பிரமாணம் நீக்கப்பட்ட போது, அதற்குப் பதிலாக புதிய பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டது. இது உண்மையாயிருக்க, தேவனுடைய ஐனங்களைக் கட்டுப்படுத்திய ஓய்வு நாள் முடிந்து போய், கர்த்தர் தம்முடைய ஐனங்கள் கூடி வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக புதிய நாளை அறிமுகப்படுத்தினார். அந்த நாள் வாரத்தின் முதல் நாளாயிருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டில் ஓய்வு நாள் என்பது சனிக்கிழமை அல்லது வாரத்தின் ஏழாம் நாளாக இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது கர்த்தர், ஆராதனையிலும், மற்ற எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்துவை நாம் முதலில் வைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பார்.

வாரத்தின் முதல் நாளைப் பற்றி சொல்வதற்கு வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டு பகுதியில் நிறைய இருக்கிறது. இப்போது நாம் இந்த நாள் என் அவ்வளவு முக்கியமானது என்பதையும், ஆராதனைக்காக ஏன் வாரத்தின் முதல் நாளிலே கூடி வரவேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களையும் தெரிந்து கொள்ள கொஞ்ச நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

முதலாவது. கிறிஸ்து வாரத்தின் முதல் நாளிலே உயிர்த்தெழுந்தார். ஓய்வு நாள் வாரத்தின் பரிசுத்த நாளாக இருந்திருந்தால் அல்லது தேவனுடைய ஜனங்கள் தேவனை ஆராதிக்கும் நாளாக ஓய்வு நாள் இன்னும் இருந்திருந்தால். வாரத்தின் முதல் நாளில் அல்லது ஞாயிற்றுக்கிழமையில் கிறிஸ்து ஏன் உயிர்த் தெழு வேண்டும்? நிச்சயமாகவே, ஓய்வு நாள் பரிசுத்த நாளாக இருந்தபடியால் தான் அன்று கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுவில்லை என்று வாதம் செய்யலாம். ஆனால், ஓய்வு நாள் கட்டுப்படுத்துகிறதாக இருந்து, அந்நாளில் கிறிஸ்து கல்லறையிலிருந்து உயிரோடு எழுந்திருந்தால் அது இன்னும் எவ்வளவு பரிசுத்தமாக இருந்திருக்கும்? உண்மையாகவே, கிறிஸ்து வாரத்தின் முதல் நாளிலே உயிர்த் தெழுந்ததற்கான காரணம். அந்த நாள் ஆராதனையின் புதிய நாள் என அந்த நாளை வலியுறுத்தும்படியாகத்தான். நாம் மத்தேய 28:1 -க்கு திரும்பும் போது இப்படியாக வாசிக்கிறோம். ஓய்வு நாள் முடிந்து, வாரத்தின் முதலாம் நாள் விடிந்து வருகையில், மகதலேனா மரியானும் மற்ற மரியானும் கல்லறையைப் பார்க்க வந்தார்கள். நாம் தொடர்ந்து வாசிக்கும் போது வாரத்தின் முதல் நாளில் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதே அடிப்படை காரியத்தை நாம் மாற்கு 16:12: லூக்கா 24:12 மற்றும் யோவான் 20:1 -லும் வாசிக்கிறோம்.

இரண்டாவது, கிறிஸ்து வாரத்தின் முதல் நாளில் கல்லறையிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபிறகு, இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் தன்னுடைய சீஷர்களை சந்திப்பது பொருத்தமானது என கண்டிருக்கிறார். அந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களுமே வாரத்தின் முதல் நாளாகவே இருந்துள்ளது. நாம் இப்படியாக வாசிக்கிறோம். “வாரத்தின் முதல்நாளாகிய அன்றையத் தினம் சாயங்கால வேளையிலே, சீஷர்கள் கூடியிருந்த இடத்தில், யூதர்களுக்குப் பயந்ததினால் கதவுகள் பூட்டியிருக்கையில், இயேசு வந்து நடுவே நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார், அவர் இப்படிச் சொல்லித் தமிழ்முடைய கைகளையும், விலாலையையும் அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். சீஷர்கள் கர்த்தரைக் கண்டு சந்தோஷப் பட்டார்கள்” (யோவான் 20:19.20). மீண்டுமாக, நாம் இப்படி வாசிக்கிறோம். “மறுபடியும் எட்டு நாளைக்குப் பின்பு, அவருடைய சீஷர்கள் வீட்டுக்களினே இருந்தார்கள்: தோமாவும் அவர்களுடன் கூட இருந்தான்: கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது இயேசு வந்து நடுவே நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார். பின்பு அவர் தோமாவை நோக்கி: நீ உன் விரிலை இங்கே நீட்டி, என் கைகளைப் பார், உன் கையை நீட்டி, என் விலாலை போடு. அவிச்வாசியாயிராமல் விச்வாசியாயிரு என்றார். தோமா அவருக்குப் பிரதி யுத்தரமாக: என் ஆண்டவரே! என் தேவனே! என்றான். அதற்கு இயேசு: தோமாவே, நீ என்னைக் கண்டதினாலே விச்வாசித்தாய் காணாதிருந்தும் விச்வாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்” என்றார் (யோவான் 20:26-29).

இப்பொழுது, வாரத்தின் முதல் நாளில் இயேசு கல்லறையிலிருந்து உயிரோடு எழுந்து, அதே சாயங்காலத்தில் சீஷர்களுக்கு முன்பாக தோன்றியிருக்கும்போது, மறுபடியும் இயேசு வாரத்தின் முதல் நாளில் அவர்களை சந்தித்தார் என பொருள்பாதா? வாரத்தின் முதல் நாளுக்கு எவ்வித முக்கியத்து வழும் இல்லையென்றால், இவைகள் எல்லாம் வாரத்தின் முதல் நாளில் நடந்தது

என வேதவாக்கியங்கள் வளியுறுத்துவது விணோதமாக அல்லவா இருக்கும்? வாரத்தின் முதல் நாளில் கிறிஸ்து கல்லறையிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்ற உண்மைக்கும், முதல் நாளின் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களைச் சந்தித்தார் என்ற உண்மைக்கும் இடையே மிகப்பெரிய முக்கியத்துவம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

மூன்றாவது, பெந்தெகாஸ்தே எப்போதும் பஸ்கா பண்டிகை முடிந்து, ஜம்பதாவது நாளாகிய வாரத்தின் முதல் நாளில் தான் வரும். இதன் பொருள், அப்போஸ்தலர் இரண்டாம் அதிகாரத்தின்படி, கர்த்தர் வாரத்தின் முதல் நாளை அப்போஸ்தலர்கள் மீது பரிசுத்த ஆவியை அனுப்புவதற்கும், இரட்சிக்கப்படுவதற்கும், ஆண்களும், பெண்களும் அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கும்படியான நற்செய்தியை உண்மையில் முதன் முதல் பிரசங்கிப்பதற்கும். சபை ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும் கர்த்தர் வாரத்தின் முதல் நாளைத் தெரிந்தெடுத்தார். இங்கே இது வாரத்தின் முதல் நாளிற்கு எந்த முக்கியத்துவத்தையும் கொடுக்க வில்லையென்றால், வேறு எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்? வாரத்தின் மற்ற நாட்களைக் காட்டிலும் முதல் நாள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டிருப்பதற்கு ஏதாவது சிறப்புக் காரணம் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஓய்வு நாள் இன்னும் கட்டுப் படுத்துகிறதாக இருந்தால், அதற்குப் பின்வரும் நாளுக்குப் பதிலாக அந்த நாளையே கர்த்தர் ஏன் தெரிந்து கொள்ளவில்லை? கிறிஸ்துவின் காலத்தில், கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தின் கீழாக வாரத்தின் முதல் நாள் ஆராதிக்கும் நாளாக இருக்கும்படி, வாரத்தின் முதல் நாளைக் கொண்டு ஓய்வுநாள் மாற்றப்பட்டாயிற்று.

நான்காவது, ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் தேவனை ஆராதிக்கும்படி வாரத்தின் முதல் நாளில் கூடினதற்கான எடுத்துக்காட்டு நமக்கு இருக்கிறது, “வாரத்தின் முதல் நாளிலே, அப்பம் பிட்கும்படி சீஷர்கள் கூடி வந்திருக்கையில், பவுல் மறு நாளிலே புறப்பட வேண்டுமென்றிருந்து அவர்களுடனே சம்பாஷித்து, நடுராத்திரி மட்டும் பிரசங்கித்தான்” (அப். 20:7). இந்த வசனத்தின் பின்னணியைப் பார்த்தால், பிலிப்பி பட்டணத்திலிருந்து கப்பல் மூலமாக பவுலும் மற்றவர்களும் துரோவா பட்டணத்திற்கு வந்தார்கள். வாரத்தின் முதல் நாளிலே சபை கூடி வரும்படியாக அங்கே ஏழு நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். ஓய்வு நாளோ அல்லது வேறு நாளோ ஆராதனை நாளாக இருந்திருந்தால், ஆராதனைக்காக அங்கே இருந்த கிறிஸ்த வர்களோடு கூடி ஆராதித்துவிட்டு தங்கள் பயன்த்தைத் தொடர்ந்திருப்பார்கள். அதற்குப் பதிலாக, கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் தம்மை ஆராதிப்பதற்காக கூடி வர நியமித்திருந்த வாரத்தின் முதல் நாளிலே கர்த்தரை ஆராதிப்பதற்காகக் காத்திருந்தார்கள். அதன் பின்பு அந்த நாளில் என்ன நடந்தது? அந்த நாளில் ஒரு காரியத்திற்காக சீஷர்கள் கூடிவந்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஏன் கூடி வந்தார்கள்? வேதவசனம் அவர்கள் அப்பம் பிட்கும்படி கூடி வந்தார்கள் என்று சொல்கிறது. இது கிறிஸ்துவின் சீரத்தையும், இரத்தத்தையும் நினைவு கூரும் படியான கர்த்தருடைய புந்தியில் பங்கு பெறுவதைக் குறிக்கிறது (1 கொரி. 11:23-29). அதன் பொருள், நாம் வேதாகம உதாரணத்தின்படி, கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாளில் தான் அப்பம்பிட்க வேண்டும் என்று போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். வாரத்தின் எந்த முதல் நாள்? நிச்சயமாக, வாரத்தின் ஒவ்வொரு முதல் நாளும் தான்.

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஓய்வு நாள் ஆராதனை நாளாக இருந்த து. ஒவ்வொரு ஓய்வு நாளையும் ஆசரிக்க நினைக்கும்படி தேவன் சொல்ல வில்லை. மாறாக, ஓய்வு நாளை ஆசரிக்க நினைப்பாயாக என்று மட்டும் தான் சொன்னார். அவர்களுக்கு அந்த நாளை ஆசரிக்க நினைப்பதென்பது, ஒவ்வொரு ஓய்வு நாளையும் ஆசரிக்க நினைக்க வேண்டும் என்று பொருள்பட்டது. இது வாரத்தின் முதல் நாள்தோறும், கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கு பெறுகிற காரியத்திலும் உண்மையாயிருக்கிறது. அவர்கள் அங்கே கூடி வந்தபோது பிரசங்கமும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பவுல் பிரசங்கித்ததாகவும், நடுஇராத்திரி வரை பிரசங்கித்ததாகவும் வசனம் சொல்கிறது. அவர்கள் ஜூபித்தார்கள் என்றும், பாடல் பாடினார்கள் என்றும் வேதவசனம் சொல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் அவை களைக் கொட்ட செய்திருப்பார்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால், பவலும் அவருடைய நாட்களில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களும் அப்பம் பிட்கும்படியும், தேவனை ஆராதிக்கும்படியும் வாரத்தின் முதல் நாளில் கூடியிருந்தால், நாம் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தால் இன்று நாழும் அதே மாதிரியாகச் செய்ய வேண்டும்.

ஜந்தாவது, பவுல் தன்னுடைய நாட்களில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் வாரத்தின் முதல் நாளில் எதையாகிலும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் அல்லது தங்கள் வரவுக்குத்தக்கதாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். “பரிசுத்தவான்களுக்காக சேர்க்கப்படும் தர்ம பணத்தைக் குறித்து நான் கலாத்தியா நாட்டுச் சபைகளுக்குப் பண்ணின திட்டத்தின்படியே நீங்களும் செய்யுங்கள். நான் வந்திருக்கும் போது பணஞ்சேரிக்குதல் இராதபடிக்கு, உங்களில் அவனவன் வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும், தன் தன் வரவுக்குத் தக்கதாக எதையாகிலும் தன்னிடத்திலே சேர்த்து வைக்கக்கூடவன்” (பி கொரி. 16:1.2). இங்கே பவுல் கலாத்தியா நாட்டுச் சபைகளுக்கும், கொரிந்துபட்டனத்து சபைக்கும், வாரத்தின் முதல் நாளில் அவர்கள் எதையாகிலும் தங்களிடத்தில் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் அல்லது காணிக்கை கொடுக்க வேண்டும் என்று போதிப்பதை கவனியுங்கள். கொடுக்கிற மனப்பான்மையைக் குறித்து, அதாவது, எவ்வளவு கொடுக்கப்பட வேண்டும், கொடுத்தலுக்கான நோக்கம் என்று இப்படி பல காரியங்கள் சொல்ல முடியும். ஆனால், இப்போது நாம் முக்கியமாக பார்க்க விரும்புவது வாரத்தின் முதல் நாளில் கொடுக்க வேண்டும் எங்கிற உண்மையைத் தான். வேறு ஏதாவது நாளில் கொடுக்காமல் வாரத்தின் முதல் நாளில் மாத்திரம் நாம் என் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆசரியமாக இருக்கிறதா? கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதனைக்காக கூடி வர வேதவசனத்தின் அடிப்படையிலான ஒரு நாளாக இது இருந்தது. அப்படிக் கூடி வரும் போது, தங்களுடையவை களிலிருந்து கர்த்தருக்குக் கொடுக்க இது நல்ல நாளாகவும் இருந்தது. அது அப்படியே இன்றைக்கும் உண்மையாயிருக்கிறது.

நாம் பாரத்தவைகளைத் தொகுத்துப் பாரத்தால், வாரத்தின் முதல் நாள் பரிசுத்தநாளும் அல்ல, ஓய்வு நாளைப் போல ஓய்ந்திருக்க வேண்டிய நாளும் அல்ல. நிச்சயமாகவே இது ஓய்வு நாள் அல்ல. ஆனால் இந்த நாள் கர்த்தருடைய உயிர்த்தெழுதனைால் கனப்படுத்தப்பட்ட நாள், பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்குவதற்காகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட நாள். உண்மையில் முதன் முதலில் கவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுவதற்காகவும், சபை ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்காகவும்,

தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட நாள். அது மட்டுமல்ல. இது கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்கள் தம்மை ஆராதிக்கும்படியாக கூடி வர அவரால் தெரிந்து கொள்ளப் பட்ட ஒரு நாள். தேவனை ஆராதிக்கும் நோக்கத்திற்காக வாரத்தின் முதல் நாளில் கூடி வருவதில் புதிய ஏற்பாட்டில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற மாதிரியைப் பின்பற்று வதில் நாம் எந்த தவறும் செய்யக்கூடாது. கூடி வர இந்த நாளை நிராகரிப்பது தவறாகும். ஸிரீய ஆசிரியரும் நாம் சபை கூடி வருதலை விட்டு விடக் கூடாது என்று புத்தி சொல்கிறார் (எபி. 10:25). கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கும் நமக்கு. தேவன் தம்மை ஆராதிக்கும்படியாக ஒதுக்கித்தந்திருக்கிற அதே நாளில் அவரை ஆராதிப்பதன் மூலமாக அவரைத் துதிப்பது எவ்வளவு அருமையானது!

நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரா? நீங்கள் தேவனை ஆராதிக்கும் நோக்கத் திற்காக மற்ற கிறிஸ்தவர்களோடு வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும் கூடுகிறீர்களா? அப்படி இல்லையென்றால் நீங்கள் தேவனுடைய வாரத்தையைப் படிக்கவும். கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கவும். உங்கள் பாவங்களிலிருந்து மனநிதிரும்பவும். கிறிஸ்துவை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிக்கையிடவும். பாவங்கள் கழுவப்பட ஞானஸ்நானம் பெறவும் நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். இதை நீங்கள் செய்தால், கர்த்தர் உங்களை இரட்சித்து தம்முடைய சபையில் சேர்த்துக் கொள்வார். அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் இவைகளை ஜனங்கள் செய்திருக்கிறார்களா என்று வாசித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் அப்படிச் செய்யும்படியாக நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம்.

கிறிஸ்தவர்களாகிய ...

1. நாம் உலகத்தார் நடந்து கொள்வது போல நடந்து கொண்டு மற்றவர்களுக்கு இடறலாக இருக்கக்கூடாது (மத. 18:7)
2. நாம் இவ்வுலகத்தில் நம் ஜீவனை சிநேகிக்கக்கூடாது (யோவான் 12:25)
3. நாம் இப்பொல்லாத பிரபஞ்சத்தினின்று விடுவிக்கப் பட்டவர்களைப் போல் வாழ வேண்டும் (கலா. 1:4)
4. நாம் உலகத்தில் சுடர்களைப் போல் பிரகாசிக்க வேண்டும் (கலா. 6:14).
5. நாம் உலகத்தால் கறைப்படாத வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் (யாக். 1:27).

கிறிஸ்துவக்குள் அருமையான சகோதரிகளே! இயேசுவின் இனிய நாமத்தில் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அருமையானவர்களே! கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு கிடைத்திருக்கும் சிலாக்கியங்களில் மிகச் சிறந்தது ஜெபம் செய்தல். நாம் ஏற்கனவே ஜெபம் பற்றி தெரிந்திருந்தாலும் இந்த மாதமும் அந்த சிலாக்கியத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வோம்.

சரி, ஜெபம் என்பது பக்திக்குரியவர்களின் ஒரு சடங்கல்ல. உலகம் உணர்ந்து பார்க்க முடியாத அளவுக்கு காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு கிருபையின் கிரீடத் தண்ணை செல்லும் ஓர் உண்மையான வழி. ஜெபத்தின் மூலம் ஒருவர் தன்னையோ. தேவனையோ ஏமாற்ற முடியாது. ஒருவர் தன்னையர் என்று உண்மையாலுமே உணர்ந்து. ஒன்றையும் மறைக்காமல் தேவனிடம் விண்ணப்பிக்கும் போது ஒரு வேளை அவன் ஒழுக்கமற்று, குற்றம் செய்து, பலவித பிரச்சனை, சோதனை போன்றவைகளில் அகப்பட்டு இருந்தாலும் தேவன் அவனுக்கு இரங்கி உதவி செய்வார்.

எப்படி ஒரு மனிதனின் சுகமான வாழ்வுக்கு சுத்தமான காற்று அவசியமோ அதைப் போன்று ஆவிக்குரிய வாழ்வு சுறுசுறுப்பாக, சுகமாக இருக்க ஜெபம் மிக, மிக அவசியம். ஜெபத்தின் மூலம் உள்ளத் தின் ஆழத்தில் உள்ளவைகளை வெளிக்கொணர முடியும். வெளியே

மற்றவர்களிடம் சொல்ல முடியாதவை களை சொல்வதும், ஒரு ஆவி மற்றொரு ஆவியுடன் தொடர்பு கொள்ளுதலும், அதாவது, மனிதன் தேவனோடு தொடர்பு கொள்ளுவதும் ஜெபத்தின் மூலம் தான் சாத்தியமாகும்.

தேவனுடைய செவிகள் நம்முடைய வேண்டுதல்களுக்கு கவனமாயிருக்கிறதென்று 1 பேதுரு 3:12-ல் வாசிக்கிறோம். நமது ஆண்ட வராகிய இயேசு கிறிஸ்து தம் முடைய ஊழியநாட்களில் பெற்றோர் பிள்ளைகள் உறவை பயன்படுத்தி தேவன் தன் பிள்ளைகளின் வேண்டுதல்களுக்கு பதில் கொடுக்க எவ்வளவு ஆர்வமாய் இருக்கிறார் என்று போதித்தார். ஆகையால், பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும் போது பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையான வைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா? (மத். 7:11).

நம் ஜெபம் இரண்டு ஆசீவாதங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, நம் உள்ளார்ந்த காரியங்களை ஒன்று சேர திரட்ட உதவி செய்கிறது. ஜெபத்தின் போது தான் சரீரம், எண்ணம். ஆவி இம்மூன்றும் ஒன்று சேருகிறது. நான்னைப் போன்ற பெலவீனமான மனிதன் அசைக்க முடியாத பலத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறான். அநேக

சமயங்களில் காலூர்ன்றி நிற்க பலனற்று போகும் நிலையிலே முழங்காலிடும் போது அந்த பலனைப் பெற்று விடுகிறோம்.

இரண்டாவதாக, ஜெபம் நன்மையை கொடுக்கிறது. எப்படி யென்றால், தேவன் பதில் கொடுக்க வல்லமையுள்ளவர். வேதம் சொல்லுகிறது, “...நீங்கள் விண்ணனைப்பம் பண்ணாமலிருக்கிறதினாலே, உங்களுக்குச் சித்திக்கிறதில்லை” (யாக. 4:2). அதன் பொருள் நீங்கள் கேட்டால் கிடைத்திருக்கும். ஆக, ஜெபத்தினால் சாதிக்க முடியாத மனித தேவைகள் எதுவுமில்லை அல்லது தேவனிடம் ஒரு காரியம் முடியாமல் போகாது.

சில நேரங்களில் ஜெபத்தில் நாம் கேட்பது ஒன்று, கிடைப்பது வேறொன்றாக இருக்கிறது. சிறந்தது ஒன்றாக இருக்கும், ஆனால், சிறந்தது என்று நாம் நினைப்பது வேறாக இருக்கும். சரியானது எது என்று தெரிந்துதான் பதில் கிடைக்கிறது. அப்போஸ்தலனாகிய பவல் விண்ணப்பம் செய்தார். தேவன் பதில் கொடுத்தார். ஆனால், அவன் கேட்டதை அவர் கொடுக்கவில்லை (2 கொரி. 12:7-9).

தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படும் ஜெபம் சில தெய்மீக நிபந்தனைகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, தேவனை முறையாக அனுக வேண்டும் (மத. 5:9), விசுவாசத் துடன் ஜெபிக்க வேண்டும் (மத. 21:22). மன்னிக்கும் குணத்துடன் இருக்க வேண்டும் (மத. 5:15), கீழ்ப்படிதலுடன் (1 யோவான் 3:22) அவருடைய சித்தத் தின்படி ஜெபிக்க வேண்டும் (1 யோவான் 5:14). இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்க வேண்டும் (யோவான் 14:13).

தேவனுடைய எல்லையில்லாவல்லமையை நாம் உணராமல் இருக்கிறபடியால் அவருடைய சமூகத்தில் முழங்காலிடுகிறோம் என்பதை உணராமல், ஜெபத்தை பெரிதாக எண்ணாமல் தவிர்த்து விடுகிறோம். அப்படியிருக்கக்கூடாது. ஜெபம் நிச்சயம் கிரியை செய்யும். இதை நாம் விசுவாசிக்க வேண்டும். வேதம் நமக்கு போதிக்கிறது. அதை நம்பி ஏற்றுக்கொள்ள தேவன் நமக்கு அறிவைக் கொடுத்திருக்கிறார். அது போதும்.

தேவையான நேரங்களில் சரியாக நமக்கு உதவி செய்கிறது ஜெபம். ஆகையால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும். ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ் செய்யும் கிருபையை அடைய வும், தைரியமாய் கிருபாசனத் தண்டையில் சேரக்கடவோம் (பி. 4:16). தேவ சித்தத்தைச் செய்யவும். அன்றாடத் தேவைகளை சந்திக்கவும். பாவம் செய்கிற போது விடுதலை பெறவும், சோதனை வேளைகளில். அபாயகரமான குழந்தைகளில் வாழ்க்கை சுமையை தாங்க முடியாமல், ஜீயோ விடுதலை இல்லையா? என்று தவிக்கும் போதும், உடனே தேவனிடம் ஜெபிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளின் பாடுகளை அன்று இரவு படுக்கு முன் தேவனிடம் ஒப்படைத்து விட வேண்டும். எப்படி ஒரு ஒட்டகம் ஒவ்வொரு நாள் முடியும் போது முழங்காலிட்டு குனிந்து தன்னுடைய பாரங்களை அகற்றச் சொல்லுமோ. அதே போல், ஒவ்வொரு பகல் முடிந்து இரவு நெருங்கும்போது நாம் குனிந்து நம் எஜுமான் நம்முடைய பாரங்களை அகற்றி இளைப்பாறுதலை கொடுக்கும்படியாய் முழங்காலிட வேண்டும்.

மேலும், நாம் ஒரு காரியத்துக் காக முன்கூட்டியே ஜெபித்துப் பழக வேண்டும். வேதாகமத்தில் உள்ள தாசர்கள் தங்களுடைய பிரச்சனை களிலும் வாழ்ந்தார்களென்றால் அதற்கு காரணம் முன் கூட்டியே ஜெபித்ததினால்தான். நெகேமியா அலங்கம் கட்டுவதற்காக திட்டமிட்ட போதே ஜெபித்தான் (நெகே. 2:4)

முதல் நூற்றாண்டு சபையார் பாடுகளை சந்திக்கு முன்பு ஜெபித்தார்கள் (அப். 2:42; 8:1). ஸ்தேவான் அந்த கொடுர மரணத்தை சந்தித்த போதும் (அப். 7:59) நமது அருமை இரட்சகர் இயேசு சிலுவை பாடுகளுக்கு முன்பாகவும் ஜெபித்தார்கள் (மற். 26:36-44). இப்படி தங்கள் முன் உள்ள

சவாஸ்களை சந்திக்கும் முன்பே ஜெபம் தேவையாய் இருந்தது.

நாமும் முன்கூட்டியே ஜெபிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம் வேண்டிக் கொள்கிறதற்கும், நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாய் நமக்குள்ளே கிரியை செய்கிற வல்லமையின்படியே. நமக்குச் செய்ய தேவன் வல்லவராயிருக்கிறார் (எபே. 3:20).

ஆக, அன்பான சகோதரிகளே, ஜெபம் பற்றி பிரயோஜனமான சில தகவல்களை கற்றுக் கொண்டோம். ஜெபம் என்ற சிலாக்கியத்துக்காக தேவனுக்கு நன்றி சொல்லுவோம். ஜெபிப்போம். வெற்றி பெறுவோம். ☺

வேதாகமத்தின் தர்த்துவம்

சீல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கூட மக்கள் சமுத்திரத்தின் தரை பாலைவன மணற்பரப்பை போல்தான் இருக்கும் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் 1900களில் கடல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கடலில் பள்ளத்தாக்குகள் இருப்பதை கண்டறிந்தார்கள்.

இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் பசிபிக் கடலில் உள்ள ஒரு படுகுழி அல்லது பள்ளத்தாக்கில் எவ்வெரஸ்ட் சிகரத்தை மூழ்கமட்த்தாலும் கூட தண்ணீர் மேற்பரப்பிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திற்கு கீழ்தான் சிகரம் இருக்குமாம். யோபு 38:16ல் தேவன் யோபுவிடம் நீ சமுத்திரத்தின் அடித்தளங்கள் மட்டும் புகுந்து, ஆழத்தின் அடியில் உலாவினதுண்டோ? என்று கேட்கிறார். யோனா தீர்க்கதறிசி கப்பலில் இருந்துதூக்கிவீசப்பட்டுப்பர்வதங்களின் அடிவாரங்கள் பரியந்தமும் இறங்கினதாகக் கூறுகிறது (யோனா 2:6).

அப்சலோயின் அழிவு

Bro. பென்னி மார்ட்டின்

பிரியமான வாஸிப உள்ளங்களுக்கு நசரேயனாகிய இயேசுவின் நல் நாமத்தில் வாழ்த்துக்கள். மீண்டுமாக உங்களை இந்தக் கட்டுரையின் வாயிலாக சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வேதாகமத்தில் இடம் பெற்றுள்ள எல்லாக் கதாப்பாத்திரங்கள் கவனிக்கத்தக்கவைகளாக இருந்தாலும் சில கதாப்பாத்திரங்கள் ஒன்று தாவீதின் மூன்றாவது குமாரனாகிய அப்சலோம். தேவன் இந்த அப்சலோமுக்கு அபரிதமாக அழகைக் கொடுத்தார். வேத வசனம் இவனைப் பற்றி சொல்லும்போது “இஸ்ரவேல் அனைவருக்குள்ளும் அப்சலோமைப் போல் சவந்தரியமுள்ளவனும், மெச்சிக் கொள்ளப்பட்டவனும் இல்லை: உள்ளங்கால் தொடங்கி உச்சந்தலை மட்டும் அவனில் ஒரு பழுதும் இல்லாதிருந்தது” என்று சொல்கிறது (2 சாமு. 14:25). இவன் தன்னுடைய கவர்ச்சியால் ஜனங்களுடைய இருதயங்களைக் கைது செய்தான்.

ஆனால், இந்த ராஜகுமாரன் “வானத்துக்கும், பூமிக்கும் நடுவே தொங்கினான்” என்று II சாமுவேல் 18:9 -ல் வாசிக்கிறோம். இந்த வாக்கியத்தை நாம் வாசிக்கும் போது ராஜ குமாரனாகிய அப்சலோம் மக்களை பரவசப்படுத்துவதற்காக சாகச விளையாட்டுகளில் தன்னை சடுபடுத்திக் கொள்வதைப் போல் தோன்றுகிறதா? ஆனால், உண்மை என்னவென்றால், இங்கே வாஸிபனாகிய அப்சலோம் தன்னுடைய பேராசையினால், பெருமையினால், கீழ்ப்படியானமையினால் இப்படி ஒரு கோரமான மரணத்தை சந்தித்தான். அவன் இப்படிப்பட்ட மரணத்தைத் தழுவியிருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. நாமெல்லாரும் அறிந்திருக்கிற படி தாவீது ஒரு மிகச் சிறந்த தேவதாசன். ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த தாவீதை பரலோகத்தின் தேவன் அரசனாக்கி அரியணையில் அமரச் செய்தார். வாழ்க்கையின் ஒரு கட்டத்தில் தாவீது விழுந்து போயிருந்தாலும் பின்பு சுதாரித்துக் கொண்டு எழுந்து நிலைத்து நின்றார். அவர் தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற தாசனாக திகழ்ந்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட தேவதாசனுடைய குமாரனாகிய அப்சலோம் வானத்துக்கும், பூமிக்கும் நடுவே தொங்கி சாக வேண்டியதற்கு அவனிடமிருந்த மூன்று மோசமான பண்புகள் காரணங்களாக அமைந்தன. அவைகளை நாம் இப்போது ஒவ்வொன்றாக பார்க்கப்போகிறோம். இந்த மோசமான பண்புகளை நாம் கற்றுக் கொண்டு அவைகளை நம் வாழ்விலிருந்து நீக்கிப்போடுவதன் மூலமாக தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை நாம் சுதந்தரித்துக் கொள்ள முடியும்.

I பெருமை :

அப்சலோம் என்கின்ற பெயரின் பொருள் “சமாதானத்தின் தகப்பன்” என்பதாகும். ஆனால், இந்த அப்சலோம் தன்னுடைய வாழ்நாட்கள் முழுவதும் சமாதானமில்லாமல் தான் வாழ்ந்திருக்கிறான். இந்த வாஸிப் சாகும்போது கூட சமாதானமில்லாமல் தான் செத்திருக்கிறான். இவன் தாவீதின் குமாரனாகயிருந்த படியால் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்திருக்கிறான். கவலையும், பசியும் அறியாத

பணக்கார வாஸிபனாக தன்னுடைய நாட்களை கழித்திருக்கிறான். அதனால் பெருமை சர்ப்பணியைப் போல் அவனைச் சுற்றிக் கொண்டது. அதுவே அவனுடைய உயர்வுக்கு உலை வைத்து விட்டது. பெருமை இவனை நெருக்கி ஏவியபடியால் தன் தகப்பனாகிய தாவீதை அரியணையிலிருந்து இறக்கி விட்டு அதில் அமர ஆசைப்பட்டான். “ பெருமை உள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார் ” என்று பேதுரு 5:5 ல் நாம் வாசிக்கிறோம். இந்த உலகத்தில் ஒருவர் எவ்வளவு பெரிய ஆளாக இருந்தாலும், எத்தனை செல்வாக்குப் படைத்தவராக இருந்தாலும். அவரிடம் பெருமை காணப்பட்டால் தேவன் அந்த நபருக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார்.

யாத்திராகம் ஜந்தாம் அதிகாரத்தில் எகிப்தின் ராஜாவாயிருந்த பார்வோனிடத்தில் போய் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு வனாந்தரத்திலே பண்டிகை கொண்டாடும்படி ஜனங்களை போகவிடும்படியாக கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பார்வோன் “ நான் இஸ்ரவேலைப் போக விட கர்த்தரின் வார்த்தையைக் கேட்கிறதற்கு அவர் யார்? நான் கர்த்தரை அறியேன் என்று பெருமையாகச் சொன்னான் ”. அதன் விளைவாக தேவன் அவனை வாதைகளால் வாதித்தார். நாமும் பெருமையைக் களைந்து விட்டு தாழ்மையை தரித்துக் கொண்டால் தேவன் நமக்கு கிருபை அளிப்பார்.

II கீழ்ப்படியாகம :

வாஸிபனாக இருந்த இந்த அப்சலோம் தன் தகப்பனாகிய தாவீதுக்கு கீழ்ப்படியாமல் கலகம் பண்ணுகிறவனாகக் காணப்பட்டான். தகப்பனை கனம் பண்ண வேண்டும் என்கிற தேவனுடைய கட்டளையை மீறி ஆட்சிப் பசியில் தகப்பனுக்கு விரோதமாக கலகம் பண்ணினான். அப்சலோம் தன் தகப்பனுக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தால் தானாகவே ராஜுபதவி அவனைத்தேடி வந்திருக்கும். தேவன் ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்தே கீழ்ப்படியாமையை வெறுத்து வருகிறார். இஸ்ரவேலின் தேவன் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாயிருந்த சவுலைப் பார்த்து அமலேக்கியரை சங்கரித்து. அவர்களை நிர்மூலமாக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டார். ஆனால், சவுலோ ராஜாவாகிய ஆகாகையும், ஆடுமாடுகளில் முதல் தரமானவைகளையும், இரண்டாந்தரமானவைகளையும், ஆட்டுக் குட்டிகளையும், நலமான எல்லாவற்றையும் அழித்துப் போட மனதில்லாமல் தப்ப வைத்து அற்பமானவைகளும், உதவாதவைகளுமான சகல வஸ்துக்களையும் முற்றிலும் அழித்துப் போட்டான். இப்படி சவுல் ராஜா தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத படியினால் தேவன் சவுலை ராஜாவாயிராதபடிக்குப் புறக்கணித்துத் தள்ளினான் (சாமு 15).

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே மரணபரியந்தம் தம்மை அனுப்பிய பிதாவிற்கு எல்லா விதத்திலும் கீழ்ப்படிந்தார். எனவே தான். அவர் குமாரனா யிருந்தும் பட்ட பாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டார் என்று எபிரேயர் 5:8 -ல் வாசிக்கிறோம். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கீழ்ப்படியாததினால் தான் வனாந்தரத்தில் அலைக்கழிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டார்கள். இந்த அப்சலோம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனதால் தனக்கு வரவேண்டிய ராஜ பதவியையும், சமாதானத்தையும், இறுதியாக இந்தக் கோர மரணத்தின் மூலமாக தன் உயிரையும் இழந்து விட்டான்.

III பேராசை :

கடைசியாக இந்த அப்சலோம் அரியணை மீது ஆசைவைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனிடமிருந்த அந்தப் பேராசையே பெருந்ஷ்டமாக மாறி

விட்டது. இவன் தன் தகப்பனாகிய தாவீதுக்குப் பிரியமாக நடந்திருந்தால் அடுத்து ராஜாவாகியிருப்பான். ஆனால், தன் தகப்பனை சிங்காசனத்திலிருந்து தந்திரமாக தள்ளிவிடப் பார்த்தான். மேலும், அப்சலோம் காலை தோறும் எழுந்திருந்து, பட்டணத்து வாசலுக்குப் போகிற வழி ஒரத்திலே நின்று கொண்டு எவனாகிலும் தனக்கு இருக்கிற வழக்கு முகாந்தரமாய் ராஜாவினிடத்தில் நியாயத்திற்காப் போகும்போது அவனை அழைத்து. நீ எந்த ஊரான் என்று கேட்பான்: அவன் உமது அடியான் இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களில் ஒன்றுக்கடுத்த இன்ன ஊரான் என்றால், அப்பொழுதே அப்சலோம் அவனை நோக்கி இதோ உன் காரியம் நேரமையும், நியாயமுமாயிருக்கிறது. ஆனாலும், ராஜாவினிடத்தில் உன் காரியத்தை விசாரிப்பார் ஒருவரும் இல்லை என்பான். பின்னும் அப்சலோம் வழக்கு வியாஜ்யமுள்ளவர்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வந்து, நான் அவர்களுக்கு நியாயஞ்செய்யும்படிக்கு என்னை தேசத்தில் நியாதிபதியாக வைத்தால் நலமாயிருக்கும் என்பான். இந்தப் பிரகாரமாக அப்சலோம் ராஜாவினிடத்தில் நியாயத்திற்காக வரும் இஸ்ரவேலருக்கெல்லாம் செய்து இஸ்ரவேல் மனுஷருடைய இருதயத்தைக் கவர்ந்து கொண்டான் (॥ சாமு 15:2-6). அது மாத்திரமல்ல, அப்சலோம் அரசனாக வேண்டும் என்கிற ஆசையில் தன் தகப்பனாகிய தாவீதுக்கு விரோதமாக போர்தொடுத்தான். ஆனால், தாவீது தேவனுடைய மனுஷனாக இருந்தபடியால் அந்தப் போரிலே அப்சலோம் தோல்வியைத் தழுவினான். போரில் அப்சலோம் கோவேறு கழுதையின் மேல் ஏறி வரும் போது அந்தக் கோவேறு கழுதை ஒரு பெரிய கர்வாலி மரத்தின் கீழ் வந்ததினால், அவன் தலை கர்வாலி மரத்தில் மாட்டிக் கொண்டு அவன் வான்துக்கும், பூமிக்கும் நடுவே தொங்கினான். அப்போது அவன் யோவாப்பால் குத்திக் கொல்லப்பட்டான். அவனைக் காட்டிலிலுள்ள ஒரு பெரிய குழியிலே போட்டு, அவன் மேல் மகாபெரிய கற்குவியலைக் குவித்தார்கள்.

மிகப்பிரியமான வாஸிபர்களே, வாஸிபனாகிய அப்சலோமின் பெருமையும், கீழ்ப்படியானமையும், பேராசையும், அவனுடைய மோசமான, பரிதாபமான சாவுக்குக் காரணங்களாக அமைந்து விட்டன. இது நமக்கு அவசியமான பாடமாகக் காணப்படுகிறது. எனவே, மேற்கூறப்பட்ட அப்சலோமின் மோசமான குணாதிசெயங்களை நாம் களைந்து போட்டு தாழ்மையையும், கீழ்ப்படிதலையும், போதுமென்கிற மன நிலையையும் பெற்றுக் கொண்டு தேவனுக்குப் பிரியமாக வாழ்வோம்.

இஸ்துவாகிய கல்

1. ஜீவனுள்ள கல் [1 பேதுரு 2:4,5]
2. இடறுகிறதற்கான கல் [பேராமர் 9:32,33]
3. நுக்கிப் போடும் கல் [யத். 21:44]
4. விலையேறப் பெற்ற கல் [1 பேதுரு 2:6,7]
5. கைகளால் பிபயர்க்கப்படாத கல் [தாணி. 2:34,35]

தெரிந்து கொள்வோம் பெத்லகேம்

Bro. Dr. ABEL R. NAYAGAM

அன்பான சிறு பிள்ளைகளே,

உங்கள் யாவரையும்
இயேசுவின் நாமத்தில் வாழ்த்து
கிறேன். சிறுபிள்ளைகளாகிய உங்கள் எல்லோருக்கும் இது தேர்வுக் காலமாக இருக்கிறது. இந்தக் கல்வி ஆண்டு நமக்கு எல்லா வகையிலும் பயனுள்ள தாக இருக்க வேண்டுமானால். ஆண்டு இறுதித் தேர்வுக்கு நம்மை சிறப்பாக ஆயத்தப்படுத்துவது அவசியம். அப்படி நீங்கள் எல்லோரும் ஆயத்தமாகிக் கொண்டு இருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

உங்கள் ஒவ்வொருவருக்காகவும் ஊக்கமாய் ஜெபிக்கிறோம்.

தமிப். தங்கைகளே! கர்த்த ருக்குப் பயப்படுதல் தான் ஞானத்தின் ஆரம்பம் என்பதை ஒரு போதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

அன்புப் பிள்ளைகளே, நம்மைத் தேர்வுக்கு ஆயத்தப்படுத் தும்படி எத்தனையோ காரியங்களைப் படிக்கிறோம். அப்படித்தானே! அப்படியே, தேவ காரியங்களையும் கற்றுக் கொள்வது தானே நியாயம். அப்பொழுது தானே தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிப்பார்.

“தெரிந்து கொள்வோம்” என்னும் இத்தொடரில், இயேசு பிறந்த ஊராகிய “பெத்லகேம்” பற்றி நாம் இம்மாதம் தெரிந்து கொள்ளலாமா?

* முதலாவது, “பெத்லகேம்” என்பது இயேசுவை இப்புமிக்கு அனுப்பும்படி தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஊர் (மீகா. 5:2)

சவக்கடலுக்கு மேற்கே சுமார் 20 கிமீ. தொலைவிலும், ஏருசலைம் பட்டணத்துக்கு தெற்கே சுமார் 9 கிமீட்டர் தொலைவிலும் இந்த பெத்லகேம் அமைந்திருந்தது.

* “பெத்லகேம்” என்றால், “அப்பத்தின் வீடு” என்று பொருள்.

* “தாவீதின் நகரம்” என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது (லூக். 2:11-15).

* ஆரம்பத்தில் இது “ஸ்பிராத்தா” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது (ஆதி. 35:16)

* யோசேப்பும், மரியானும் குடிமதிப்பு எழுதப்படும்படி நாசரேத்திலிருந்து “பெத்லகேமுக்கு” பயணப்பட்டார்கள் (லூக். 2:1-5).

இன்னும்

* முற்பிதாக்களில் ஒருவராகிய யாக்கோபு தன் மனைவியிடைய ராகேஸ்ல் பெத்ஸ்கேமில் தான் அடக்கம் செய்தார் (ஆதி. 35:19).

* நகோமி மற்றும் போவாஸ் என்பவர்களுடைய சொந்த ஊர் பெத்ஸ்கேம் (ஞதி. 1:14: 9-11)

அருமைப் பிள்ளைகளே. இயேசு ஆண்டவரைப் பற்றிய அறிவு உங்கள் பள்ளிப்பாடங்களோடு. இதையும் உங்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். கொண்டு வரும்.

நீங்கள் ஆசீர்வாதமாய் இருப்பீர்கள்!

நாவூல், நடப்பும்

1. காவிரி நீரை தமிழகத்திற்கு திறந்து விட்டது தொடர்பாக கர்நாடகா சட்டப்பேரவையில் உறுப்பினர்கள் அமளி
2. அப்சல் குருவைத் தூக்கிவிட்டதில் அரசியல் உள்நோக்கம் இல்லை. – மத்திய உள்துறை அமைச்சர்.
3. எல்லையோர் மாநிலங்கள் கூடுதல் விழிப்புணர்வுடன் இருக்க வேண்டும். – பிரணாப் முகர்ஜி
4. தீரிபுராவில் சட்டமன்றத் தேர்தலில் சாதகமான முழுவு வரும் – ராகுல் காந்தி.
5. ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து பாகிஸ்தான் வழியாக வெளியேறுகிறது அமெரிக்கா.
6. அந்தியா – ஆஸ்திரேலியா நேரடி விமான சேவை தொடங்க நடவழக்கை – மத்திய அமைச்சர்
7. ஆஸ்திரேலியா கிரிக்கெட் அணி இந்தியாவுடன் பலப்பரீட்சைக்கு தயார் – கேப்டன்.

நிழலும், நிஜமும்

(The Shadow and the Reality)

Bro. ஜே.ஆ. ஜேம்ஸ் ராஜநுமார்

அன்பானவர்களே!

சென்ற மாதத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஓய்வு நாள் அல்ல. வாரத்தின் முதல் நாள் என்று வேதாகம வசனங்களின் ஆதாரத்தோடு பார்த்தோம். மேலும் சஸ்டர் என்பது பஸ்கா பண்டிகையை குறிப்பதால் அதற்கும் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த நாளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை எனவும் இந்நாட்களில் சஸ்டர் பண்டிகை என்று வாரத்தின் முதல் நாளை அதாவது ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சொல்வது முற்றிலும் வேதத்திற்கு புறம்பான காரியம் என்றும் பார்த்தோம். அதோடு இன்னொரு கருத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அது என்னவென்றால் இயேகவானவர் சிலுவையிலறையப்படுவதற்கு முன்பு 40 நாட்கள் உபவாச மிருந்தாரா? என்பது தான். ஏனென்றால், இன்றைய பிரிவினைச் சபை கிறிஸ்தவர்கள் "லெந்து நாட்கள்" என்று இயேகவானவர் சிலுவையில் அறையப் படுவதற்கு முன்பு 40 நாட்கள் அசைவ உணவுகள் சாப்பிடாமல், எந்த விசேஷங்கள் நடத்தாமல் அந்த நாட்களை துக்க நாட்களாக அனுசரிக்கிறார்களே. இந்த சட்டத்தை அல்லது நியமத்தை எந்த வேத வசனத்தின் அடிப்படையில் அல்லது எந்த வேதாகம சம்பவத்தின் அடிப்படையில் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பதை விவரிக்க வேண்டும் அல்லது நிருபிக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் நிருபிக்கவில்லையானால் அவை மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். இதைக் குறித்து இயேகவானவர், "மனுஷருடைய கற்பனைகளை உபதேசங்களாக போதித்து, வீணாய் எனக்கு ஆராதனை செய்கிறார்கள் என்று, ஏசாயா தீர்க்கதறிசி நன்றாய்ச் சொல்லியிருக்கிறான் என்றார்". (மத். 15:9) செவி கொடுக்காதவர்களை விட்டு விடுவோம். அவர்கள் மனுஷர்களுடைய கற்பனைக்கு கொடுக்கிற முக்கியத்துவத்தை தேவனுடைய வார்த்தைக்கு அல்லது கற்பனைக்கு கொடுத்தால் நல்லது இல்லையென்றால் என்ன நடக்கும் என்பதை சாலமோன் ஞானி நீதிமொழி கள் 13:13 -ல் "திருவசனத்தை அவமதிக்கிறவன் நாசமடைவான்; கற்பனைக்கு பயப்படுகிறவனோ பலனடைவான்" என்கிறார். இங்கு கற்பனை என்று அவர் சொல்வது மனுஷடைய கற்பனை அல்ல. தேவனுடைய கற்பனை என்பது சாமான்யனுக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

அடுத்தது, நாம் அறிக்கைக்காக வருவோம். இன்றைக்கு கிறிஸ்துவின் சபையல்லாத அதாவது, கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில் இல்லாத அல்லது அறியாத சபையைச் சார்ந்த ஒருவரிடம் "நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது என்ன அறிக்கை செய்தீர்கள்" என்று கேட்டால், பதிலாக அவர் சொல்லுவார் "என்னங்க "நீங்க, ஒரு பாஸ்டராக அல்லது ஊழியக்காரராக கூட இருக்கிறீங்க, இது கூட

உங்களுக்கு தெரியலையே, பாவ அறிக்கை தாங்க செய்யனும், பாருங்க; புதிய ஏற்பாட்டில் மத். 3:8 என்ன சொல்லியிருக்கிறது தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, யோர்தான் நதியில் அவனால் (யோவான் ஸ்நானனால்) ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்". அப்படியே மாற்கு 1:5; சங். 32:5; நீதிமொழி 28:13; யோவான் 1:9 இந்த வசனங்களைப் பாருங்கள்; பாவங்களை அறிக்கையிட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறதே; ஆகையால், நாம் பாவ அறிக்கை செய்து ஞானஸ்நானம் பெற்றால்தான் இரட்சிக்கப்பட்டிருப்போம் என்று நம்மை ஏனானமாக பார்க்கிற சூழ்நிலைகளை அநேக தடவைகளில் எதிர்கொண்டிருக்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட என்னுடைய அன்பான நன்பர்களுக்கு இந்த மாதத்தின் கட்டுரையை சமர்ப்பிக்கிறேன். அவர்கள் படித்து, தெளிவு பெற்று நித்தியீலவனை சுதந்தரித்துக் கொள்ள என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்! மேற்கண்ட வசனங்களில் பாவங்களை அறிக்கையிட வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது உண்மைதான். ஆனால், குழநிலையை கவனிக்க வேண்டும். சங்கீதம், நீதிமொழி கள், மத்தேயு, மாற்கு போன்ற வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பது பழைய ஏற்பாட்டு காலத்து மக்கள் தாங்கள் அறியாமல் செய்த பாவத்தை அறிக்கையிட்டால் தேவன் அதை மனித்துவிடுவார், சகோதரனுக்கு விரோதமாக பாவம் செய்திருந்தால் கூட அந்த சகோதரனிடத்திலே மனிப்பு கேட்டால், மனித்துவிட வேண்டும் என்று இயேசுவானவர் போதித்துவார். (மத். 18:21.22; 6:12; யாக. 5:16) இங்கு நாம் இரண்டு கருத்துக்களை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். 1) மத்தேயு, மாற்கு, ஹக்கா, யோவான் ஆகிய 4 புத்தகங்களில் இயேசுவின் சிலுவை மரணம் வரைக்கும் பழைய ஏற்பாட்டு காலம் சொல்லப்பட்டுள்ள அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில் நடந்தவைகளாக நாம் என்னிக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அநேக போதனைகள் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு சம்பந்தப்பட்டவைகள். அதாவது, கிறிஸ்துவானவர் முழுக்க முழுக்க பழைய ஏற்பாட்டின் கீழே வாழ்ந்தார். ஆனால், அவர் வாழ்ந்த நாட்களில் புதிய ஏற்பாட்டு காலத்தின் உபதேசங்களையும் நடைமுறையான செயல்பாடுகளையும் குறித்து போதித்தார். அதாவது நாம் ஒரு பழைய வீட்டில் இருந்து கொண்டு புதிய வீட்டிற்கான திட்டங்களையும் வேலை களையும் செய்வது போல இயேசுவானவர் செய்தார்.

2. இரண்டாவது கருத்து : தேவனோடு செய்து கொண்ட உடன் படிக்கையில் உள்ளவர்களா? உடன்படிக்கையில்லாத வர்களா? உடன் படிக்கைக்குள்ளாக இருப்பவர்கள் தான் தேவனிடத்தில் பாவ அறிக்கை செய்ய முடியும். உடன்படிக்கைக்குள் இல்லாதவர்கள் தேவனிடத்தில் பாவ அறிக்கை செய்ய இயலாது. இப்படித்தான் பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ் இருந்த மக்கள் தேவனை நோக்கி பாவ அறிக்கை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால், தேவனை அறியாத புறஜாதி மக்கள் பாவத்தையல்ல தேவனை அறிக்கை செய்து தேவனுடைய ஜனங்களோடே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இதற்காக நாம் ஏரிகோ பட்டணத்து ராகாப் மற்றும் மோவாப் தேசத்து ரூத்தையும் உதாரணமாக சொல்லலாம். இவர்கள் புறஜாதி பெண்கள். இவர்கள் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடவில்லை. அதற்கு மாறாக, தேவனை விசுவாசித்து அவரை அறிக்கையிட்டார்கள். அப்பொழுது தேவனுடைய ஜனங்களோடே

சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். (யோசவா 2:9 - 11; ரூத். 1:16) உடன்படிக்கைக் குள்ளான் ஜனங்களோடு இவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு கிறிஸ்துவின் வம்சப் பட்டியலிலும் இடம் பிடித்தார்கள்.

இதற்காக நாம் ஒரு உதாரணத்தை மேற்கோள் காட்டலாம்: ஒரு பிள்ளை ஒருவருடைய வீட்டின் அருகே உட்கார்ந்து கொண்டு அந்த வீட்டின் முதலாளி வரும்போதும் போகும் போதும் ஜூயா என்னுடைய பாவத்தை மன்னித்து விடுங்கள் என்னுடைய குற்றத்தை மன்னித்து விடுங்கள் என்று கேட்டால் அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரர் என்ன சொல்லுவார். பிள்ளையே எனக்கும் உனக்கும் என்ன சம்பந்தம் ஏன் என்னிடத்தில் மன்னிப்பு கேட்கிறாய். உனக்கு சம்மந்தப்பட்டவர் களிடத்திலே சென்று மன்னிப்பு கேள் என்று சொல்லுவார். அதே நேரத்தில் அந்த வீட்டின் முதலாளி அந்த பிள்ளையை தன் தத்துப்பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொண்டால் அந்த பிள்ளை அந்த வீட்டின் முதலாளியை தகப்பனாகவும். அவர் மனைவியை தாயாகவும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது அவர்களை அப்பா. அம்மா என்று கூப்பிட வேண்டும் அல்லது அறிக்கையிட வேண்டும். யாராவது அந்த பிள்ளையினிடத்தில் அந்த வீட்டில் இருப்பவர்கள் உனக்கு என்ன உறவு வேண்டும் என்று கேட்டால் அந்த பிள்ளை அவர்களை அப்பா அம்மாவாக சொல்ல வேண்டும் அல்லது அறிக்கையிட வேண்டும். இப்பொழுது உடன் படிக்கையின்படி அந்த பிள்ளை அந்த வீட்டாரின் பிள்ளை. இந்த குழநிலையில் அந்த பிள்ளை ஒரு தவறு செய்தால் உரிமையோடு அவர்களிடத்தில் மன்னிப்பு கேட்கும். அவர்களும் உரிமையோடு மன்னிப்பார்கள் அல்லது அறிவுரை கூறுவார்கள் அல்லது சிட்சிப்பார்கள். அந்த பிள்ளை வீதியில் இருந்த போது அந்த உரிமை பிள்ளைக்கும் இல்லை அந்த வீட்டாருக்கும் இல்லை.

நாம் மாம்சத்தின்படி இஸ்ரவேலர்கள் அல்ல. புறஜாதிகள் என்பதை விவாதித்து ஏற்கனவே முடிவு செய்திருந்தோம். இப்படியிருக்க நம்முடைய நிலைமை என்ன? "ஆனபடியினால் முன்னோ மாம்சத்தின்படி புறஜாதியாரா யிருந்து, மாம்சத்தில் கையினாலே செய்யப்படுகிற விருத்தசேதனமுடையவர் களால் விருத்ததேசனமில்லாதவர்களென்னப்பட்ட நீங்கள். அக்காலத்திலே சிலுவைச் சேராதவர்களும். இஸ்ரவேலனுடைய காணியாட்சிக்குப் புறம்பானவர் களும் வாக்குத்தத்தத்தின் உடன்படிக்கைகளுக்கு அந்நியரும், நம்பிக்கையில் லாதவர்களும். இவ்வகுத்தில் தேவனற்றவர்களுமாயிருந்தீர்களென்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்". (எபேசி. 2:11.2) நாம் புறஜாதியாராயிருந்து, தேவனற்ற வர்களாயிருந்து, பாவம் செய்து, பாவத்திற்கு அடிமைகளையாயிருந்த போது தேவனுக்கும் நமக்கும் பிரிவினையிருந்தது. (யோவான் 9:31; ஏசா. 59:1.2) தேவனற்ற வர்களாயிருக்கிற நாம் முதலாவது தேவனையுடையவர்களாகும்படி தேவனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் பழைய ஏற்பாட்டு காலத்து புறஜாதி மக்கள் செய்தார்கள் என்று பார்த்தோம். அவர்கள் தேவனைப் பற்றி அவர் வல்லமை பற்றி கேள்விப்பட்டு விகவாசித்து அதைத் தங்கள் வாயினால் தேவனுடைய ஜனத்திற்கு முன்பாக அறிவித்தார்கள் அதாவது அறிக்கை செய்தார்கள்.

ஆனால், புதிய ஏற்பாட்டு காலத்தில் என்ன அறிக்கை செய்ய வேண்டும் என்பதை இயேகவானவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே (பழைய ஏற்பாட்டு காலத்திலேயே) திட்டமாக அறிவித்தார். "மஜுஷி முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணுகிறவன் எவ்னோ. அவனை நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின்

முன்பாக அறிக்கை பண்ணுவேன் ". (மத். 10:32) அடுத்த வனசத்தில் மறுதலிக் கிறவனை நானும் மறுதவிப்பேன் என்றார்.

கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுவதின் அவசியத்தை அவரே முன் கூறினார். இது பூமியில் மாத்திரம் நடக்கிற நிகழ்ச்சி அல்ல. பரலோகத்திலும் சேர்ந்து நடக்கிற நிகழ்ச்சியாயிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையினை பேதுரு மத். 16:16-ல் செய்தார். " தீமோன் பேதுரு பிரதியுத்திரமாக: நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து " என்றார். இந்த அறிக்கையை தேவன் பேதுருவுக்கு வெளிப்படுத்தினார். ஆக, இந்த அறிக்கை ஏதோ ஒரு மனிதனுடைய காரியமாக இல்லாமல் தேவனுடைய செயலாக இருக்கிறது. தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு பேதுரு அறிக்கை செய்த கிறிஸ்துவின் மேல், " இந்தக் கல்லின் மேல் " என் சபையைக் கட்டுவேன் என்று கிறிஸ்து கூறினார். ஆக சபைக்கும் அறிக்கைக்கும் ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பது விளங்குகிறதல்லவா!

இதே அறிக்கையை கிறிஸ்துவும் உறுதிப்படுத்தினார். மத். 26:63.64: மாற்கு 14:61.62: லூக்கா 22:70 இந்த வசனங்கள் பிரதான ஆசாரியருக்கு முன்பாக அவர் தன்னை தேவனுடைய குமாரன் என்று ஒப்புக்கொண்டதை உறுதிப்படுத்து கிறது. 1 தீமோத். 6:14-ல் கிறிஸ்து பொந்தியு பிலாத்துவின் முன்பாக நல்ல அறிக்கையை சாட்சியாக விளங்கப்பண்ணினார் என்று கூறுகிறது. இந்த அறிக்கையை அவர் தேவனுடைய சந்திதானத்திலே சொன்னார். இந்த நல்ல அறிக்கை என்னவென்றால், கிறிஸ்து தேவனால் அனுப்பப்பட்ட யூதர்களுடைய ராஜா. அதாவது, மேசியா அவர் "தேவனுடைய குமாரன் " என்பது ஆகும். இதை அவர் அறிக்கையிட்டது மட்டுமல்ல உயிர்த்தெழுதலினாலே நிருபித்துக் காட்டினார். " மாம்சத்தினபடி தாவீதின் சந்ததியில் பிறந்தவரும். பரிசுத்தமுள்ள ஆவியின்படி தேவனுடைய சுதனென்று மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததி னாலே பலமாய் ரூபிக்கப்பட்ட தேவ குமாரனாயிருக்கிறார் ". ரோமர் 1:5. இதே கருத்தை ரோமர் 10:8 - 10ல் " இந்த வார்த்தை உனக்குச் சமீபமாய் உன் வாயிலும். உன் இருதயத்திலும் இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறது: இந்த வார்த்தை நாங்கள் பிரசங்கிக்கிற விகவாசத்தின் வார்த்தையே. என்னவென்றால். கர்த்தராகிய இயேசுவை நீ உன் வாயினாலே அறிக்கையிட்டு. தேவன் அவரை மரித்தோரிலி ருந்து எழுப்பினாரென்று உன் இருதயத்திலே விகவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய் நீதியுண்டாக இருதயத்திலே விகவாசிக்கப்படும் இரட்சிப்புண்டாக வாயினாலே அறிக்கைப் பண்ணப்படும்" என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

ரோமர் 10:10 -ல் இரட்சிப்புண்டாக அறிக்கை பண்ணப்படும். 13 -ம் வசனத்தில் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுது கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். ஆக, அறிக்கை செய்வதும், நாமத்தை தொழுது கொள்வதும் இரட்சிப்புக்காக ரோமர் 10 -13ல் கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுது கொள்வது என்பது ஆராதிப்பது என்பதல்ல. இரட்சிக்கப்படுவதற்காக அறிக்கை செய்வது ஆகும். இதையே அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு: " அப்பொழுது கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுது கொள்கிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான் என்று உரைத்திருக்கிறார் " என்கிற யோவேளின் தீர்க்கதறிசன வசனத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார். தேவனுடைய குமாரன் மேசியாவாக இந்த உலகத்தில் வரும் போது

அவருடைய பெயரை அறிக்கை செய்ய வேண்டும் (அறியிக்கை யிட வேண்டும்) என்று தேவன், கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் சுமார் 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே உரைத்திருந்தார். (யோவேல் 2:32) இந்த யோவேல் 2:32ஐ பேசுதுரு இரண்டு பாகமாக பிரித்துக் கொண்டார். "அப்பொழுது கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுது கொள்ளுகிறவனெனவனோ அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்" என்பதை அப். 2:21-ல் சொல்லிவிட்டு, யோவேல் 2:32-ல் உள்ள மீது வசனத்தை அப். 2:39-ல் சொல்லியிருக்கிறார், வாக்குத்தத்தமானது எல்லாருக்கும் உடையது என்பதாகும். அப். 2:21-க்கும் 2:39-க்கும் இடையில் அந்த புதிய கர்த்தர் நசரேனாகிய இயேசு தான் என்பதை பேசுதுரு அநேக ஆதாரங்களுடன் நிருபித்திருக்கிறார். இந்தப் புதிய கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வது யூதர்களுக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது. ஏனென்றால், அவர்கள் யெகோவா தேவன் ஒருவரே எனகிற விஷயத்தில் உறுதியாக இருந்ததால். (யாத். 20:3; உபா. 6:4) இயேசுவை கர்த்தராக ஏற்றுக்கொள்வும், அறிக்கையிடவும் அவர்கள் மறுத்தார்கள். இயேசுவை கர்த்தராக ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அன்றைய தினம் ஏற்குறைய 3000 பேர் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். பிதாவுக்கும், குமாரனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் புதிய ஏற்பாட்டில் தெளிவுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவை பழைய ஏற்பாட்டில் இரகசியமாயிருந்தது. ஆக அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 2-ம் அதிகாரத்தில் கூட அறிக்கையிடுவதைப் (கர்த்தருடைய நாமத்தை தொழுது கொள்வதைப்) பற்றி சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பழைய ஏற்பாடு நிழல்	புதிய ஏற்பாட்டுற்குள் வர நினைவு
பாவ அறிக்கை செய்தார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் உடன் படிக்கையின் கீழே இருந்தார்கள்.	கிறிஸ்துவை தேவனுடைய குமாரனென்று கிறிஸ்துவை அறிக்கை செய்ய வேண்டும்.

இதைத்தான் அப். 8:37-ல் மந்திரி சொன்னார். கிறிஸ்துவுக்குள் வந்த பிறகு அறியாமல் செய்கிற தப்பிதங்களுக்கு பாவத்தை அறிக்கை செய்யலாம் என்று 1 யோவான் 1:9 கூறுகிறது. அதுவும் அறியாமல் நடந்தவைகளுக்குத்தான். திட்டம் போட்டு செய்கிற பாவங்களுக்கு தேவனிடத்தில் ஜெபிக்கக்கூடாது. அதற்கு மன்னிப்பில்லை என்று 1 யோவான் 5:16 கூறுகிறது.

கீழ்க்கண்ட வசனங்களை வாசிப்போமாகில் இரட்சிப்புக்காக இன்றைய புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் கிறிஸ்துவை தான் அறிக்கை செய்ய வேண்டுமே தவிர பாவத்தையல்ல என்பது தெளிவாக விளங்கும்: (2 கொரி. 9:13; பினி. 2:11; 1 தீமோ. 6:12; எபி. 3:1; 4:14; 1 யோவான் 2:23; 4:2.3.15) இந்த வசனங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை தேவனுடைய குமாரனென்று அறிக்கையிட வேண்டுமென்றும் இது நல்ல அறிக்கையென்றும் அந்த அறிக்கை உறுதியாகப்பிடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அப்படி அறிக்கையிடாவிட்டால் நாம் பிதாவையும் குமாரனையும் உடையவர்களாக இருக்கமாட்டோம் என்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் தெளிவுப் படுத்துகிறார். ஆகவே நாம் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குக் கீழ்ப்படிவோம். (2 யோவான் 7) அடுத்த மாதத்தில் வேறு ஒரு தலைப்பை ஆராய்வோம். தேவன் உங்களை பரலோகத்தின் ஆசீர்வாதங்களினாலும் இந்த பூலோகத்தின் ஆசீர்வாதத்தினாலும் நிரப்புவாராக! ஆமென்.

பாடற்-27.

சாட்சி சொல்லுதல்

Bro. K. பாஸ்கர்

அன்பான வாசகர்களே உங்கள் அனைவருக்கு ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே வாழ்த்துக்கள். மீண்டுமா இந்த மாதத்திலும் உங்களோடு சேர்ந்து வேதத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுவதை மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த மாதத்தில் சாட்சி சொல்லுதல் என்னும் தலைப்பிக்கூக படிப்போமா!

சபையில் சாட்சி சொல்லும் வழக்கம் கிட்டத்தட்ட எல்லா சபைகளிலும் சாட்சி சொல்லும் பழக்கம் இருக்கின்றது. ஏன் கிறிஸ்துவின் சபையில் மட்டும் இந்த பழக்கமில்லை? வசனம் என்ன கூறுகின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ளுவோமாக.

I சாட்சி என்றால் என்ன?

நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளியாக நிற்கும் ஒரு நபர் குற்றம் செய்தா இல்லையா என்பதை நேரில் கண்ட சாட்சிகளைக் கொண்டு அந்தக் குற்றவா நியாயத்தீர்ப்பு பெறுவார். இதுதான் உலக நீதிமன்றங்களிலே நடக்கு நடைமுறையாகும். ஒருவர் தனக்குத்தானே சாட்சியாக சொன்னால் ஏற்ற நீதிமன்றமும் ஏற்றுக்கொள்ளாது. சாட்சி என்பது பிறர் சொல்லுவதே.

தேவன் இஸ்ரவேலருக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்து அதிகாரிகளை கார்த்தரின் கண்களுக்கு முன்பாக எந்த புருஷனாவது ஸ்திரியாவது அக்கிரமம் செய்து அவருடைய உடன்படிக்கையை மீறி நால் விலக்கியிருக்கிற வேறே தேவர்களையாவது. சந்திர சூரியர் முதலான வாசனைகளாவது சேவித்து அவைகளை நமஸ்கரிக்கிறதாகக் காணப்பட்டது. அது உன் செவி கேட்க உனக்கு அறிவிக்கப்படும் போது நீ அதை நன்றா விசாரிக்கக்கூடவர். அது மெய் என்றும் கண்டாயானால் அந்த அக்கிரம செய்தவர்கள் சாகும்படி கல்லெறியக்கடவாய் அவர்கள் இரண்டு மூன்சாட்சிகளுடைய வாக்கினால் அவர்கள் கொலை செய்யப்படக்கூடவர்கள். ஒரு சாட்சியினுடைய வாக்கினால் குற்றம் செய்தவர்கள் கொலை செய்யப்படலாகா என்றார் (உபா. 17:2-6) பிறர் சொல்லுவதே சாட்சியாகும் என்று தேவன் இங்கு சொல்லுகிறார்.

யோவான்ஸ்நானன் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் கண்ட இவரே தேவனுடைய குமாரன் என்று சாட்சி கொடுத்தார் (யோவான் 1:34). இயேசு கிறிஸ்துவை நேரில் கண்ட அப்போஸ்தலரே சாட்சிகள். இயேசு அவர்களிடத்தின் பூமியின் கண்டசி பரியந்தமும் எனக்கு சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்று (அப். 1:8).

அதன்படி அவர்கள் இயேகவை தேவன் உயிரோடு எழுப்பினார் என்று நாங்கள் சாட்சிகள் என்றார்கள் (அப். 2:32) அப்போஸ்தலர்கள் கிறிஸ்துவக்கு சாட்சிகளாக மற்றவர்களை அழைக்காமல் நாங்கள் மட்டுமே சாட்சிகள் என்றார்கள் (அப். 10:39).

ஆனால், இன்று அநேகர் சபைகளில் ஆராதனையின்போது தங்களைக் குறித்து சாட்சிக் கொடுக்கின்றனர். ஆனால், ஆண்டவராகிய இயேக கிறிஸ்து என்னைக் குறித்து நானே சாட்சி கொடுத்தால் ஏன் சாட்சி மெய்யாயிற்று என்றார் (யோவான் 5:31). அப்படி யென்றால், அது பொய்சாட்சியாகத்தான் இருக்கும். பொய் சாட்சிக்காரனோ பொய்களை ஊறுகிறான் (நீதி. 14:5). எனவே, சாட்சி என்றால் பிறர் சொல்லுவதே சாட்சியாக இருக்கிறது.

II முதல் நூற்றிரண்டு சபையார்கள் முன் அரத்து

அப்போஸ்தலர் 2 ஆம் அதிகாரத்தின்படி முதல் நூற்றாண்டில் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு சபையார்கள் அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்திலும், அந்நியோந்நியத்திலும், அப்பம் பிட்குதலிலும், ஜெபம் பண்ணுதலிலும் உறுதியைப்பத் தரிந்திருந்தார்கள். அப்படி யென்றால் இதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்யாமல் சொல்லப்பட்டுள்ளதை மட்டும் தொடர்ந்து செய்தார்கள் (அப். 2:42) அப்போஸ்தலர் கள் தங்களைக் குறித்து சாட்சி சொல்லவில்லை. நாங்கள் எங்களையே பிரசங்கி யாமல், கிறிஸ்து இயேகவைக் கர்த்த ரென்றும் எங்களையோ இயேகவினிமித்தம் உங்கள் ஊழியக்காரரென்றும் பிரசங்கிக்கிறோம் (2 கொரி. 4:5) என்றார்கள். மேலும், சபையாருக்குச் சொல்லும் போது கிறிஸ்துவை தேவன் எழுப்பினார் என்று நாங்கள் சாட்சி சொல்லுகிறோம் என்று சொன்னார்கள் (1 கொரி. 15:15) மற்றபடி சபையார்கள் சாட்சி சொல்லும்படி எழுதவில்லை. ஆகவே, இன்றைய நாளிலே சபை ஆராதனையின் போது சாட்சி சொல்லுவது போல முதல் நூற்றாண்டு சபையார் சொல்லவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் எழுதப்பட்டதற்கு மிஞ்சி எண்ண வில்லை (1 கொரி. 4:6).

கிறிஸ்தவர்கள் சாட்சி சொல்லுவதை விரும்புவதைக் காட்டிலும் மற்றவர் களுக்கு முன்பாக முன் மாதிரியாக சாட்சியாக வாழ வேண்டும். உதாரணமாக, முதல் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தேமேத்திரியு என்பவர் சத்தியத்திற்கு சாட்சியாக வாழ்ந்தார் (3யோவான் 12) மேலும், உண்மையுள்ள சாட்சியான அந்தியப்பா என்பவர் சாட்சியாகக் கொல்லப்பட்டார் (வெளி. 2:13).

தங்களைக் குறித்து சாட்சி சொல்லுகிறவர்கள் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை உதாரணப்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் நினைப்பதுபோல பவுல் வாரந் தோறும். சபை ஆராதனையின் போது தன்னைக் குறித்து சொல்ல வில்லை! மாறாக, அவர் கிறிஸ்துவை தேவனுடைய குமாரன் என்று பிரசங்கித்ததினால் யூதர்கள் பவுலைப் பிடித்து அடித்தார்கள். அவரைக் கொல்லப்பார்த்தார்கள். உடனே ரோம அரசாங்கம் தடுத்து விபரங்களைக் கேட்டார்கள். பவுல் தன்னைக் குறித்து விளக்கமளித்தார். அதுதான் அப்போஸ்தலர் 22ம் அதிகார முழுவதும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதை அவர் சாட்சி சொன்னதாக எடுத்துக்கொள்ளுவது எந்த விதத்தில் சரியாகும்? சபையில் கிறிஸ்து இயேக மூலமாய்த் தலைமுறை

தலைமுறைக்கும் சதாகாலங்களிலும் மகிழமை உண்டாவதாக என்று வசனம் கூறுகின்றது (எபே. 3:21). எந்த மனிதனும் சபையில் மகிழமைப்படக் கூடாது. இயேசு கூறும்பொழுது சுயமாய்ப் பேசுகிறவன் தன் சுய மகிழமையைத் தேடுகிறான். தன்னை அனுப்பினவரின் மகிழமையைத் தேடுகிறவனோ உண்மையுள்ளவனா யிருக்கிறான். அவனிடத்தில் அநீதியில்லை என்றார் (யோவான் 7:18) சாட்சி சொல்லுகிறவர்கள் தங்களின் சுய மகிழமைகளைத் தேடுவதினால் சாட்சி சொல்லுகிறார்கள்.

சாட்சி சொல்லுகிறவர்கள் நான் கிறிஸ்துவை அறியாத காலத்தில் நான் அப்படி இருந்தேன். இப்படி இருந்தேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். தன்னைத்தான் புகழுகிறவன் உத்தமனல்ல. கர்த்தரால் புகழுப்படுகிறவனே உத்தமன் என்று வசனம் கூறுகின்றது (2 கொரி. 10:18). மேலும், சபைக்குள் இருப்பவர்கள் எந்தக் காரியத்திலும் வீண் புகழ்ச்சியை விரும்பாமலும், மனமேட்டிமையடையாமலும் இருக்க வேண்டும் (கலாத். 5:26). பாபிலோன் ராஜை நேபுகாத் நேச்சார் உலகத்தையே ஆண்டார். பராக்கிரமத்தினால் என் மகிழமைப்பிரதாபத்துக்கென்று, ராஜ்யத்துக்கு அரண்மனையாக நான் கட்டின மகா பாபிலோன் அல்லவா என்று சொன்னான். இந்த வார்த்தை ராஜூவின் வாயில் இருக்கும் போதே வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி ராஜூவாகிய நேபுகாத் நேச்சாரே ராஜ்ய பாரம் உண்ணை விட்டு நீங்கிற்று. மனுஷரினின்று தள்ளப்படுவாய் வெளியின் மிருகங்களோடே சஞ்சரிப்பாய் மாடுகளைப் போல் புல்லை மேய்வாய். இப்படியே உண்ணதமானவர் மனுஷருடைய ராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்து. தமக்குச் சித்தமாயிருக்கிற வனுக்கு அதைக் கொடுக்கிறார் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ளு மட்டும் ஏழு காலங்கள் உன் மேல் கடந்துபோகும் என்று சொல்லப்படுகிறது என்று விளம்பினது. அந்நேரமே இந்த வார்த்தை நேபுகாத் நேச்சரிடத்தில் நிறைவேற்றிற்று (தானி. 4:29-33). எனவே, நாம் சொல்லாமலும் செயலாமலும் சுய மகிழமையைத் தேடாமல் இருப்போமாக!.

III சாட்சி சொல்லுதல்ன் முறை

சாட்சி சொல்லும் பழக்கம் வசன ரீதியான கிறிஸ்துவின் சபைக்கு இல்லை. சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு பின்பு சபைக்குள் பிரிவு ஏற்பட்டது. அப்போதும் சாட்சி சொல்லும் பழக்கத்திற்கு அடிமைகளாகாதிருந்தனர். பல நூற்றாண்டுகளாகியும் எந்த பிரிவு சபைகளிலும் சாட்சி சொல்லும் பழக்கம் இல்லை. கி.பி. 1900 ஆண்டுக்கு பின்பு பெந்தேகொஸ்தே சபைகள் உருவானது. அப்பொழுது தான் சாட்சி சொல்லும் பழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தனர். அது முதல் இன்று அனைத்து பிரிவுக்கூட்ட சபைகளில் சாட்சி சொல்லும் பழக்கம் நடைமுறையில் உள்ளது.

தேவ ஆராதனையில் ஓவ்வொரு வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும் அப்பம் பிட்க வேண்டும் (கர்த்தர் பந்தி) (அப். 20:7) பாடல் பாட வேண்டும் (எபே. 5:19) ஜெபிக்க வேண்டும் (அப். 2:42) போதிக்க வேண்டும் (2 தீமோ. 3:16.17) மற்றும் கொடுக்க வேண்டும் (1 கொரி. 16:1.2) இவைகளைத் தவிர ஆராதனையில் கூட்டவோ, குறைக்கவோ கூடாது. அப்படிக் கூட்டினாலோ, அல்லது

குறைத்தாலோ தேவன் வாதைகளைக் கூட்டுவார். எதையாகிலம் வேத வசனத்திலிருந்து எடுத்துப்போட்டால் தேவன் அவனுடைய பங்கை எடுத்துப் போடுவார் (வெளி. 22:18-19) சாட்சி சொல்லும் பழக்கத்தை ஆராதனையில் புகுத்தினால் அது வேத வசனத்தோடு கூட்டுவதாக உள்ளது.

நீ தேவாலயத்துக்குப் போகும் போது உன் நடையைக் காத்துக் கொள் மூடர் பலியிடுவதைப் போல பலியிடுவதைப் பார்க்கிறும் செவி கொடுக்கச் சேர்வதே நலம் தாங்கள் செய்கிறது தீமையென்று அறியாதிருக்கிறார்கள். தேவ சமூகத்தில் நீ துணிகரமாய் உன் வாயினால் பேசாமலும், மனம் பதறி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமலும் இரு. தேவன் வானத்திலிருக்கிறார். நீ பூமியிலிருக்கிறாய் ஆதலால் உன் வார்த்தைகள் சுருக்கமாய் இருப்பதாக (பிர. 5:1.2) என்று தேவன் எச்சரித்துள்ளார்.

கர்த்தருடைய காரியத்தில் துணிந்து செயல்பட்ட ஊசா என்பவனைக் கர்த்தர் அடித்தார் அவன் அதே இடத்தில் செத்தான் (2 சாமு. 6:7) தேவ ஆராதனையின் போது தேவன் கட்டளையிடாத அந்நிய அக்கினியைக் கொண்டு வந்த நாதாப். அபியூ என்ற ஆசாரியர்களைக் கர்த்தர் அடித்தார் அவர்கள் அதே இடத்தில் செத்தார்கள் (லேவி. 10:1.2) புதிய ஏற்பாட்டில் சபையாருக்கு முன்பாக பொய் சொன்ன அனனியா, சப்பீராள் என்ற கணவன், மனைவியைக் கர்த்தர் அடித்தார். அவர்கள் சபையாருக்கு முன்பாக செத்தார்கள். சபையாரு மிகுந்த பயமுண்டாயிற்று (அப். 5:1-11). மேலும், எருசலேமை ஆண்ட ஏரோது ராஜா என்பவன் தேவனுக்கு மகிழமையைச் செலுத்தாமல் தன்னைத்தானே மகிழமைப் படுத்தினான். ஆதலால், கர்த்தர் அவனை அடித்தார். அவன் புழுப்புத்து இறந்தான் (அப். 12:21-23).

சாட்சி சொல்லுதல் என்ற பெயரில் வீணான வார்த்தைகளைக் குறித்து நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே கணக்கு ஒட்புவிக்க வேண்டும் (மத். 12:36). எனவே, சாட்சி சொல்லும் சபைகளை இயேசு கிறிஸ்து நியாயத்தீர்க்க வருகிறார். ஆகையால், வசனர்தியாக செயல்படும் கிறிஸ்துவின் சபையினிடத்திற்கு மனந்திரும்ப தேவன் உங்களை அழைக்கிறார்!

(தொடரும்)

வேதாகமம், விஞ்ஞானமும்

1. ஆனும், பெண்ணும் ஜீவ வித்துக்களை உடையவர்கள் என்பதை வேதாகமம் படைப்பின் தொடக்கத்திலேயே அறிவித்து விட்டது (ஆதி.3:15). இந்த உண்மையை விஞ்ஞான உலகம் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தான் கண்டுபிடித்தது.
2. இந்த பூமி கண்ணால் பார்க்க முடியாத ஏதோ சக்திகளால் தாங்கப்படுகிறது என்று விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. ஆனால், வேதாகமம் "தேவன் பூமியை அந்தரத்தில் தொங்க வைக்கிறார்" என்று (யோப 26:7)ல் கூறுகிறது.

கவலைக்காலை குற்றத்து கவலைப்படாதேயுங்கள்

Bro. V. தானியேல் துரைராஜ்

வருத்தமான ஒரு காரியம் என்னவென்றால், கிறிஸ்தவர்கள் இந்த விஷயத்தில் மிகவும் பலவீனமாகவேயிருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுடைய பாதங்கள் கண்மலையின்மீது நிற்கவில்லை. (நான் நிற்கும் பாறை கிறிஸ்து தான் வேறால்திபாரம் வெறும் மணல் தான்) அநேகருடைய கண்கள் பரவதங்களுக்கு நேராக ஏற்றுக்கப்படவில்லை. ஒத்தாசை வரும் பரவதங்களுக்கு நேராக என்கண்களை ஏற்றுக்கிறேன் என்று தாவீது ராஜா சொன்னார். அவர்களுடைய (கிறிஸ்தவர்கள்) இருதயம் மேலானவைகளில் நாட்டமில்லை. அநேகர் என்கவலைப்படுவதில்லையென்று கேட்டால், கவலைப்படாதீர்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நாங்கள் கவலைப்படுவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள்.

பரிசுத்தவேதாகமம் (Bible) என்ன சொல்லுகிறது? மலைப் பிரசங்கத்தில் (மத். 6:25-34) “ உங்கள் சீர்த்துக்காக கவலைப்படாதீர்கள் ”. இதன் பொருள், நாளைய தினத்துக்காக திட்டமிட வேண்டாம் என்பதல்ல. குளிர்காலத்துக்கான பொருட்களை கோடைக்காலத்தில் வாங்குவது தவறல்ல. வீட்டுக் காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்துவது தவறல்ல. ஒருவன் தன் சொந்தக் குடும்பத்தை விசாரித்தல் வேண்டும். (1 தீமோ. 5:8) (If any one does not provide for his relatives...) இவைகளையே எப்பொழுதும் சிந்தித்து, சிந்தித்து, கவலைப்பட்டு கலங்காதே என்று தான் வேதம் சொல்லுகிறது.

கிறிஸ்தவர்கள் கவலைப்படாமல் இருப்பதற்கு 4 காரணங்கள் உண்டு.

I ஒரு கிறிஸ்தவன் கவலைப்படக்கூடாது காரணம் - பறவைகள் (மத். 6:26)

“ பறவைகளை கவனித்துப் பாருங்கள் ” என்று ஆண்டவர் சொல்லுகிறார். பறவைகள் கவலைப்படுவதில்லை. பறவைகளுக்கு அல்சர் வந்திருச்சு, ஸ்டாக் மார்க்கட்டில் இழப்பு வந்ததால் தற்கொலை செய்து கொண்டது. மாரடைப்பால் இறந்து விட்டது என்று நாம் கேள்விப்படவே முடியாது. காரணம் எதிர் காலத்தைப் பற்றி இந்த பறவைகள் கலங்குவது கிடையாது. கிச்சனில் குப்பு போடுவதற்காக அவைகள் வரிசையாக நிற்பதில்லை. மறுவாழ்வு அலுவலகங்களிலும் கியூவில் நிற்பதில்லை.

தேவன் அவைகளைப் பற்றி அக்கறைப்படுகிறார். தேவனாகிய கர்த்தர், உன்னை இந்தப் பறவைகளையே பார்த்துக் கொண்டிரு. உன் சொந்த பிள்ளைகளை கவனிக்காதே என்று சொல்லவில்லை. நாம் இந்த பறவைகளைப்

பார்க்கிலும் மேலானவர்கள். தேவன் நம்மை தமது சாயலாக சிருஷ்டித்திருக்கிறார் (ஆதி. 1:26.27; 2:7) அவருடைய ஆவிநம்மில் வாசமாயிருக்கிறது. (எபி. 12:9) ஒரு காக்கு இரண்டு அடைக்கலான் குருவிகள். பிதாவின் சித்தமில்லாமல் அவைகளின் ஒன்றாகிலும் தரையிலே விழாது. நாம் அநேகம் அடைக்கலான் குருவிகளைப் பார்க்கிலும் விசேஷித்தவர்களாயிருக்கிறோம் (மத். 10:29 - 31). தம்முடைய சொந்தக் குமாரனென்றும் பாராமல் நம்மெல்லாருக்காகவும் அவரை ஒப்புக்கொடுத்தவர். அவரோடு கூட மற்ற எல்லாவற்றையும் நமக்கு அருளா திருப்பதெப்படி? (ரோமா 8:32).

II சிறிஸ்தவன் கவலைப்படக் கூடாது - காரணம் அளவை கூட்ட முறியாது (மத். 6:27)

நீங்கள் கேள்விப்பட்டதுண்டா? குட்டையான ஒரு மனுஷன். நான் நெட்டையனாக இல்லையே என்று கவலைப்படுவதை. இந்தக் கவலை ஒரு மனுஷனுடைய வாழ்நாளை நீட்டித்திருக்கிறதா? இல்லை கவலை ஒரு பிரயோஜனமுமற்றது.

இயேசு சொன்னார். கவலை உன்னை உயரமானவனாக்காது. வயோதிக்கனாக்காது. (ஒரு வேளை வயதான தோற்றத்தைக் கொடுக்கும்) கவலை. ஒரு மலையின் மேல் உன்னை ஏறக் கெய்யாது. கவலை உன்னுடைய E.B. பில்லைக் கட்டாது. கவலை உனக்காக சாப்பாட்டை தயார் கெய்யாது. கவலை ஒரு பாட்டை நீப்படிக்கு. அந்தப் பாட்டை இயற்ற உனக்கு உதவி கெய்யாது. கவலை உன்னுடைய வாழ்க்கையில் எண்ணிக் காக்கும்படியான எந்தக் காரியத்தையும் கெய்யாது. “கவலை என்பது ஒரு அசைந்தாடும் நாற்காஸி. அது உன்னை இங்கும் அங்கும் வேகமாக அசைந்தாடச் செய்யும். ஆனால், எங்கும் உன்னை கொண்டு செல்லாது”.

கவலை உன் வாழ்வை நீட்டிக்காது. மாறாக உன் ஆயுசைக் குறைத்து விடும். நாம் நீடித்து வாழ எவைகளை உண்கிறோம் என்பதை விட. எவைகள் நம்மை உண்கிறது என்பது முக்கியமானதாகும். 70% சதவீத வியாதிகளுக்கு காரணம் மனநிலையில் ஏற்படும் கவலையே என்று மருத்துவ ஆராய்ச்சி குறிப்பு கூறுகிறது.

கவலை நம்முடைய இருதய சம்பந்தமான நோய்க்கு நம்மை ஆளாக்குகிறது. இரத்த அழுத்த வியாதி. வயிற்று கோளாறு. மூச்சுத் திணறல் போன்றவைகளை நமக்குத் தருகிறது.

நாம் இதுவரை கேள்விப்படவேயில்லை. ஒரு மனுஷன் கடினமாக உழைத்து இறந்து போனான் என்று. ஆனால், அநேகர் சந்தேகத்தினால் இறந்து போனவர்கள். கவலை, நம்முடைய ஆவியில் நம்மை சேதப்படுத்துகிறது (1 கொரி. 5:19.20) மாத்திரமல்ல கவலை பரிசுத்தாவியானவர் தங்கும் ஆலயமான சர்ரத்தையும் சீர்க்குலைக்கிறது. அப்படி சீர்க்குலைக்க நமக்கு அதிகாரமில்லை.

கவலை ஓ நிலைகளில் நம்மை சேதப்படுத்துகிறது

1. ஏற்கனவே நடந்தவைகளைக் குறித்து, கவலைப்படுகிறோம். அநேக கவலைகள் நம்முடைய வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்கள் திரும்பத் திரும்ப வந்து நம்மை கவலைப்படுத்துகிறது.

ஆனால், பவுல் சொல்கிறார் (பி. 3:13.14) பாவம் நம்முடைய கவலையில் கலந்திருக்குமேயானால் இயேசுவின் இரத்தத்தால் அதை கழுவி விடுவோம் (அப். 22:16; அப். 8:22; 1 யோவான் 1:7).

2. கண்டிப்பாக நடக்கக் கூடிய சில காரியங்களைக் குறித்து கவலைப் படுகிறோம். இவைகள் எப்படியாவது, நடந்தே தீரும் (உம்) நாம் கண்டிப்பாக மரித்துப் போவோம் (எபி. 9:27) ஆக, இதற்காக ஏன் கவலைப்பட வேண்டும். அதை நம்முடைய வாழ்க்கையில் சந்திக்க ஆயத்தப்படுவோம் (பி. 1:21).

3. எதிர்காலத்தில் நடக்க கூடாதவைகளைக் குறித்துக் கவலைப் படுகிறோம். 85% சதவிகிதம் நம்முடைய வாழ்க்கையில் நடக்க முடியாதவைகள். இதை நினைத்தே கவலைப்படுகிறோம். கவலைப்பட்டு காலத்தை வீணாக்கு கிறோம். காலமானது வேலை செய்வதில் முதலீடாக்கப்படுதல் வேண்டும். ஏறும்புகள் தங்கள் காலத்தை வீணாக்குவதில்லை. எதிர்காலத்தைக் குறித்து கவலைப்படுவதை விட்டு சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்து எதிர்காலத்துக்குத் தேவையான உணவை சேமித்து வைக்கிறது (நீதி. 6:6-8) “எறும்புகளிடத்தில் போங்கள்”.

III கிறிஸ்தவன் கவலைப்படக் கூடாது-காரணம் அவனுக்கு ஒரு பிதா திருக்கிறார் (மத். 8:32)

ஒரு கிறிஸ்தவன் கவலைப்படுகிறானென்றால், அவன் பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிழமைக் குறைச்சலை ஏற்படுத்துகிறான். கவலை ஒரு தவறான கடவுளிடம் நீ ஜெபிக்கிறதாகத்தான் உன்னை சாட்சியிடும் (நீதி. 3:5.6; பி. 4:6.7).

மாபெரும் பிரச்சனைகள் தேவனுடைய நிழலில் நீ தங்கியிருந்து பார்த்தால் அவைகள் அற்பமானதாக தெரியும் (உம்) மார்த்தாள் - மரியாள் (லூக். 10:38 - 42). இங்கு மரியாள் சமாதானத்துக்கு பாத்திரமாக காணப்பட்டாள்.

உம்மை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்ட மனதுடையவன் உம்மையே நம்பியிருக்கிறபடியால் நீர் அவனைப் பூரண சமாதானத்துடன் காத்துக்கொள்வீர் (எச்யா 26:3).

தேவனுடைய ஆசீர்வாதம், கிருபை, இரக்கம் அளவிடவே முடியாதது (ரோமர் 8:28; எபேசி. 3:20) ஆக, என்னுடைய பிரச்சனைகள் அவருடைய பார்வையில் அற்பமானதே.

ஒரு மணி நேரமாக கவலைப்படுவதைப் பார்க்கிலும் ஒரு நிமிடம் ஜெபிப்பது மேலானது (பி. 4:6).

இயேசு, ஒரு இரா முழுவதும் ஜெபித்தார். ஆனால், ஒரு வினாடி கூட கவலைப்படவேயில்லை. அவருடைய அடிச்சுவடுகளை நாம் பின்பற்றி நடப்போம் (1 பேதுரு 2:21.22).

IV கிறிஸ்தவன் கவலைப்படக் கூடாது - காரணம் அவனுக்கான வாக்குத்தந்தங்கள் ஏராளம் (மத். 8:38)

தேவன் நமக்கு ஒரு வாக்குத்தத்தம் கொடுத்துள்ளார். முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும், அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள். அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூட கொடுக்கப்படும். அவரே நம்முடைய தேவைகளை பொறுப்பேற்றுக் கொள்வர். அவர் பொய்யுறையாத தேவன் (எபி. 8:18).

வாக்குத்தத்தங்கள் 3 வகைப்படும்

1. விசேஷித்த வாக்குத்தத்தம் (Exclusive Promises)

கன்னி மரியாள் கரப்பம் தரித்து ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள். இது எல்லோருக்கும் கிடையாது.

ஆபிரிகாம் - சாராள் ஏறக்குறைய 100 வயது. ஒரு குழந்தையை தேவன் கொடுத்தார். இது அவர்களுக்கு மட்டும் தான்.

நோவா - பேழையின் மூலம் அன்று ஜலத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டது. அவருக்கு மட்டுமே.

2. நிபந்தனைக்குட்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் (Conditional Promise)

எபேசி 2:8.9 இரட்சிப்பு இலவசமானது. யாவருக்குமிருந்து. ஆனால், சில நிபந்தனைக்குட்பட்டது. (a) கேள்விப்பட வேண்டும் சுவிசேஷத்தை (b) விசுவாசித்தல் வேண்டும் (c) மனந்திரும்ப வேண்டும் (d) அறிக்கையிடுதல் அவசியம் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டு இரட்சிப்பு (மாற்கு 16:16).

பரி. ஆவியின் வரம் நிபந்தனைக்குட்பட்டது (Conditional Promises) (அப். 2:38).

ஒருவேளை யோவேல் 2:28.29ல் மாம்சமான யாவர் மீது கடைசி நாட்களில் என் ஆவியை மாற்றுவேன் என்று சொன்னாலும் மேற்கண்ட நிபந்தனைக்குட்பட்டவர்களுக்குத்தான்.

3. நிபந்தனையற்ற வாக்குத்தத்தம்

Unconditional Promises தீயோர், நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணுவது. நீதியுள்ளவர் மேலும், அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப் பண்ணுதல் நிபந்தனையற்ற வாக்குத்தத்தங்கள். (மத். 5:45)

இவைகளிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம். இன்றைய தினம் என்பதைக் குறித்து. கவனமாக இருக்க வேண்டும். நானைய தினத்தைக் குறித்து கவலைப்படுதல் கூடாது. கடந்தவைகளை மறந்து விடு (பினி. 3:13) ஒவ்வொரு நாளும் தனக்குரியவைகளைக் குறித்து கவலைப்பட்டும் (மத். 6:34).

நேற்றைய தினம் என்பது கேண்டல்டு செக்கு
நாளைய தினம் என்பது புராமசரி நோட்டு
இன்றைய தினம் என்பது தான் கேஷ்
(Yesterday is cancelled cheque.
tomorrow is a promissory note, only today is cash)

கிறிஸ்தவன் சொல்ல வேண்டியது

“நேற்று இயேகவை கண்டு கொண்டுடன். இன்று நான் இயேகவுக்காக வாழ்கிறேன். நாளை நான் இயேகவை சந்திப்பேன்”.

ஆகவே கவலைப்படாதீர்கள்.

பரலோகத்தின் தேவன் உங்களைக் குறித்து அக்கறையுள்ளவர்
விகவாசத்தில் பலப்படு!
விகவாசத்தில் செயல்படு!!
விகவாசத்ததில் காத்திரு!!

அழகான மாவத்தன்றன்மை

(ஆதி. 3 அநி.)

கீழ்ப்படியாமை - விளைவு

குற்ற உணர்வு - விளைவு

வெடகம் - விளைவு

பயம் - விளைவு

ஒளிந்து கொள்ளுதல் - விளைவு

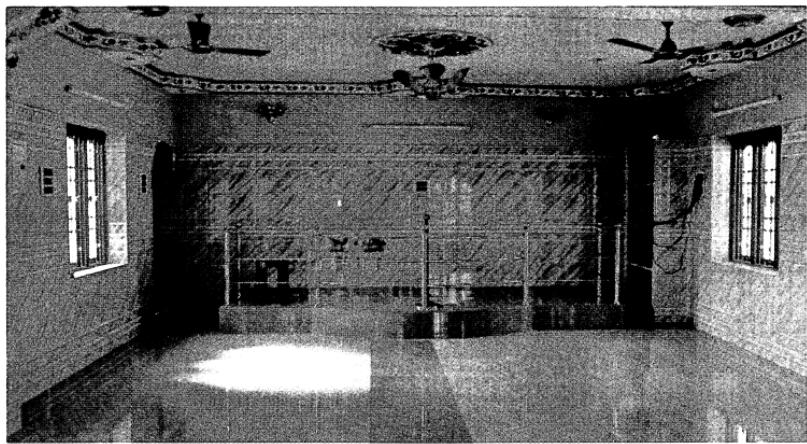

பிறர் மீது பழி போடுதல் - விளைவு

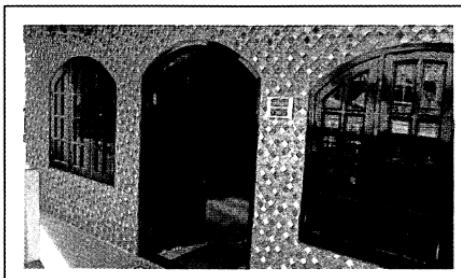

சிப்படியாகப் பாவச் சூளை பகுந்தது.

சென்னை, திருவாரூப்பியூர்
கிறிஸ்துவின் சபை கூடுமிடத்தின் அழகான உள்வடிவம்

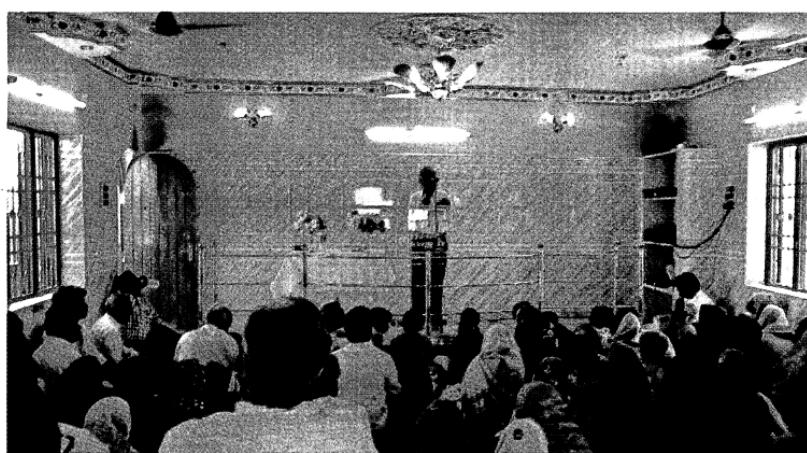

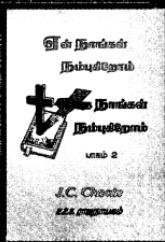
(தீற்பு விழாவில்
நமது இதழ் அழசிரியர்
சிறப்பு பேச்சாளராகப்
பங்கு பெற்றார்)

அழகான
முகப்புத் தோற்றம்.

சகோ. தேவப்பிரியம், ஊழியர் அவர்கள் கவடி
இருந்தவர்களின் மத்தியில் பேசுகிறார்

தபால் செலவிற்கு பணம் அனுப்பி
இந்நால்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

க்ரிக்கானும் கைப்பிரதீகள் வேண்டுவோர்
எங்கவைத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

Regd. News Paper RNI No. 47661/87
Postal regn. No. Erode/26/2012-2014
Posted at Erode HPO on 20/21 of Every Month.

Licensed to Post without pre payment
No: TN / WR / ERD / 03 / WPP / 2012-2014

சர்வதேச துத்தில், தலை சிறந்த
பிரசங்கிகளால் எழுதப்பட்ட
சுத்தியத்தின் குரல்
என்ற நால் வேண்டுவோர்
எங்களைத் தொடர்பு கொள்ளவும்.
- ஆசிரியர்

தீருமறை தியானம்

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள்

தமிழன் TV	திங்கள் காலை	7:00	மணி
தமிழன் TV	வியாழன் இரவு	9:30	மணி
தமிழன் TV	சனி காலை	7:15	மணி

வேதாகம அஞ்சல் வழிக் கல்வியில் இரு புதீய அத்தீயாயம்

- Advanced Bible Correspondence Course -

யிருந்து வேதாகமத்தை முறையாகக் கற்க விரும்புவர்களுக்கு
நீஞ் ஓரிய வாய்யு.

ஆம், வேதாகமம், வேதாகம ஸாந்த பாஸ்களும் கொன்டு ஏழு பஞ்சினாகப்
பிரிக்கப்பட்டு, மிக ஆந்த முறையில் நெறிமுறைப்படித்தப்பட 100 பாங்கள்
அடங்கிய விவிலான வேதாகமக் கல்வி இரு.

விருப்பமுள்ளவர்கள் தபால் செலவுக்கு
ரூ. 100/- மணியார்ட் அனுப்பி பதிவு செய்து கொள்ளவும்.

இயக்குனர்

அஞ்சல் வழி வேதாகமக் கல்வி

த.பெ.என் 27, காங்கேயம் 638-701.

தமிழ்நாடு . இந்தியா.